№ 199. Środa, 19 Września (1 Października) 1873. № 199.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DZIESIĄTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We czwartek, 20 września (2 października), — św. Ewstafija m.
W piątek, 21 września (3 października), — św. Kodrata ap.
W sobotę, 22 września (4 października), — św. Foki m. i Iony.

Słońce wsch. o godz. 6 min. 1; zach. o godz. 5 min. 37.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 19 (30) Września 1873 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celejusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	758.7	+ 11.0	89	pół.-zachodni.
1	754.4	+ 14.2	65	zachodni.
9	754.8	+ 8.0	93	zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We czwartek, 20 września (2 października), — *Aniołów Stróż.*
W piątek, 21 września (3 października), — św. Kandyda męcz.
W sobotę, 22 września (4 października), — św. Franciszka Sal.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 2.

PRENUMERATA
NA
„DZIENNIK WARSZAWSKI”
w 1873 r.

Cena prenumeraty dla mieszkańców Warszawy.

Bez rozsyłki: **na rok 9 rs.;—na 6 miesięcy 4 rs. 50 kop.;—na 3 miesiące 2 rs. 25 k.;—na 1 miesiąc 75 kop.**

Za przesyłkę do domu dopłaca się miesięcznie **5** kopiejek.

Cena prenumeraty zamiejscowej.

Na rok 12 rs.;—na 6 miesięcy 6 rs.;—na 3 miesiące 3 rs.;—na 1 miesiąc 1 rs.

Prenumerata przyjmuje się **w Warszawie,** w kantorze głównym Redakcji „Dzienników Warszawskich“ przy ulicy Miodowej Nr. *487* (18).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Najwyższy Reskrypt,

wydany do radcy tajnego barona Stieglitza.

Baronie Aleksandrze Ludwikowiczu. Trzydzieści lat temu wzięliście na swój koszt jedną z znajdujących się w St. Petersburgu ochron dla dzieci, której w skutku tego nadane zostało wasze imię. Od tych czas nieprzestawaliście czujnie troszczyć się o pomyślność tego zakładu; obecnie zaś, pragnąc zapewnić na wieczne czasy jego istnienie, ofiarowaliście kapitał pięćdziesiąt tysięcy rubli z zastrzeżeniem, aby procenta od niego używane były na utrzymanie pomienionej ochrony. Za taką nową gorliwość, okazaną na rzecz będącego pod Moją opieką zakładu dobroczynnego dla dzieci ubogich, uważam za miłą powinność wynurzyć wam najszczerszą wdzięczność.

Pozostaję dla was przychylną.

Na oryginale Własną Jej Cesarskiej Mości ręką napisano:

„MARJA.”

W Liwadji,
2 września 1873 roku.

—

* Najjaśniejszy Pan, w skutku najpoddanniejszego przedstawienia Ministra Dróg Komunikacji, 2 sierpnia r. b., Najwyżej rozkazać raczył: upoważnić Ministra Dróg Komunikacij, z zastosowaniem się do 2 punktu Najwyższego rozkazu, ogłoszonego w rozkazie do wydziału Ministerstwa Dróg Komunikacij z 22 stycznia 1871 r., Nr. 10, do utworzenia przy Ministerstwie Dróg Komunikacij Oddziału Statystycznego dla zbierania, sprawdzania i racionalnego opracowywania materjałów statystycznych we wszystkich kwestjach dotyczących budowy, ulepszenia i eksploatacji dróg komunikacji, tak szynowych, jak również wodnych i zwirowych, z zastrzeżeniem aby, nie odkładając ustanowienia pomienionego Oddziału do czasu zatwierdzenia nowych etatów drogą prawodawczą i nie przekraczając ogólnej sumy, wyznaczonej na to Ministerstwo, według Najwyżej zatwierdzonego 31 grudnia 1870 roku etatu, przystąpić zaraz do organizacji tego Oddziału, aby jeszcze w roku bieżącym rozebrane były te dane statystyczne, które znajdują się w Ministerstwie, i wypracowywać programat tak dla zbierania jak i dla zapisywania niezbędnych dla Ministerstwa wiadomości, tak iżby od 1 stycznia przyszłego roku rozpocząć działalność Oddziału według nowego programatu i nowych form zapisywania.

—

* Przez Najwyższe rozkazy do wydziału Wojny, w Liwadji:

1) 7 września r. b., przetranzlokowany został, kornet 6 Klastyckiego pułku huzarów imienia Jego Wielkoksiążęcej Wysokości Księcia Ludwika Heskiego *Chronusow* — do 10 Ingermanlandzkiego pułku huzarów imienia Wielkiego Księcia Sasko-Wejmarskiego.

2) 9 września r. b., przyjęty został do służby, uwolniony z Siedleckiego bataljonu gubernjalnego sztabs-kapitan *Ruban* — do 23 Nizowskiego pułku piechoty.

3) 10 września r. b., przetranzlokowany został, sztabs-kapitan 2 brygady artylerji *Żebrowski* — do 8 brygady artylerji.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny o urzędnikach cywilnych, 9 września r. b., awansowany został, młodszy lekarz 25 Smoleńskiego pułku piechoty imienia jenerał-adjutanta hrabiego Adlerberga 1-go, asesor kolegjalny *Dyrmont* — na radcę dworu, od 23 stycznia 1873 r.

—

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, z 14 września r. b., wykreślony został z list, zmarły, warszawski lekarz miejski, doktór medycyny, radca kolegjalny *Kasprzycki* (od 31 lipca).

—

* *W rozkazie do wojsk Warszawskiego okręgu wojskowego 13 września 1873 roku, zamieszczono:* Otrzymali odemnie urlop za granicę, z powodu interesów familijnych:

Podpułkownik 1 bataljonu strzelców imienia Księcia Jerzego Meklemburgsko-Strelickiego *Salingre*— do Austrji, na 20 dni.

Kapitan Wołyńskiego pułku lejb-gwardji *Agapiejew 1-szy*— do Niemiec, na 3 tygodnie.

Tegoż pułku porucznik *Stawrowski* — do Austrji, Włoch i Niemiec, na 28 dni.

Receptarjusz apteki warszawskiego ujazdowskiego szpitala wojskowego, prowizor *Lude*—do Niemiec i Austrji, na 28 dni.

— *14 września.* Przez Najwyższy rozkaz z 30 sierpnia r. b. pomocnik mój jako głównodowodzącego, jenerał-adjutant baron *Ramsay*, mianowany został członkiem Rady Państwa; naczelnik sztabu powierzonego mi okręgu, czasowo pełniący obowiązki mego pomocnika, jenerał-adjutant *Minkwitz*, pomocnikiem moim, jako głównodowodzącego; pomocnik naczelnika Sztabu, jenerał-major z Orszaku Jego Cesarskiej Mości książę *Imeretyński*—naczelnikiem Sztabu Warszawskiego okręgu wojennego.

Jenerał-adjutanci, baron *Ramsay* i *Minkwitz*, po zwinięciu w 1862 roku 1-ej armji, byli powołani do zajęcia wyższych posad w zarządzie wojskami w Królestwie Polskiem, gdzie, według okoliczności tego czasu, od osób postawionych na czele wojsk, wymagane były nie tylko szczególne przymioty osobiste, ale i zaparcie się siebie dla skutecznego spełnienia ciążących na nich trudnych obowiązków; zasługi ich pod tym względem godnie były ocenione przez Najdostojniejszego mego Poprzednika co do dowodzenia wojskami w Królestwie Polskiem, Jego Cesarską Wysokość Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza.

Następnie jenerał-adjutant baron Ramsay, mianowany moim pomocnikiem, jako głównodowodzącego, i jenerał-adjutant Minkwitz, jako naczelnik Sztabu powierzonego mi okręgu, byli ciągłymi i najbliższymi mymi współpracownikami, nie tylko pod względem zarządu wojskami, lecz i we wszystkich wypadkach, kiedy, z powodu szczególnego mego dla nich zaufania, potrzebowałem żądać ich niezmordowanej i pożytecznej działalności.

Rozstając się obecnie z jenerał-adjutantem baronem Ramsayem, powołanym na wyższą posadę rządową, proszę go aby przyjął najżywszą moją wdzięczność za pożyteczne jego współpracownictwo i niezmordowane prace pod względem kształcenia powierzonych mi wojsk i utrzymania w nich ducha karności wojskowej; w szczególności zaś za jego gorącą troskliwość o pomyślność wojsk, która zjednała mu miłość i poszanowanie wszystkich będących w służbie w okręgu—od jenerała do żołnierza.

Uważam dla siebie także za najprzyjemniejszą powinność wynurzyć serdeczną moją wdzięczność jenerał-adjutantowi Minkwitzowi, za wzorowe spełnianie przezeń przeszło 10 lat, obowiązków naczelnika Sztabu powierzonych mi wojsk i za jego obfitą w owoce działalność, po za bezpośredniemi jego obowiązkami, przy wykonywaniu poruczeń, wkładanych przezemnie na niego, z powodu osobistego mego dlań zaufania.

Zarazem polecam jenerał-adjutantowi Minkwitzowi i jenerał-majorowi księciu Imeretyńskiemu, objąć swe obowiązki.

W tymże rozkazie, pod 15-ym, jest zamieszczone:

Punkta rozlokowania zarządów brygad są następujące: 2 dywizji grenadjerów: 1 i 2 brygady—w mieście Warszawie; 3 dywizji grenadjerów: 1 brygady—w mieście Łomży, 2 brygady—w mieście Marjampolu; 4 dywizji piechoty: 1 brygady — w m. Kaliszu, 2 brygady—w mieście Łęczycy; 6 dywizji: 1 brygady — w mieście Prasnyszu, 2 brygady w mieście Mławie; 7 dywizji piechoty: 1 brygady—w mieście Radomiu, 2 brygady—w mieście Kielcach; 8 dywizji piechoty: 1 brygady—w mieście Lublinie, 2 brygady—w mieście Janowie; 10 dywizji piechoty: 1 brygady— w mieście Częstochowie, 2 brygady—w mieście Łowiczu; 3 dywizji kawalerji: 1 i 2 brygady w m. Warszawie.

Podpisano: Głównodowodzący,
Jenerał-Feldmarszałek *hrabia Berg.*

—

* W okólniku Warszawskiego Okręgu Naukowego za sierpień 1873 r. jest zamieszczone:

Z rozporządzenia kuratora Warszawskiego Okręgu, zostali mianowani: nauczyciel języków łacińskiego i greckiego II warszawskiego gimnazjum męzkiego Eugenjusz *Ciemniewski*— nauczycielem języka łacińskiego warszawskiego gimnazjum realnego; nauczyciel matematyki i fizyki bielskiego gimnazjum męzkiego Eljasz *Czerniawski* — nauczycielem matematyki łowickiego progimnazjum realnego; nauczyciel języka niemieckiego sandomierskiego progimnazjum męzkiego Emil *Kahl*—nauczycielem tegoż przedmiotu włocławskiego gimnazjum realnego; kandydat fakultetu historyczno-filologicznego Cesarskiego st. petersburgskiego uniwersytetu Aleksander *Gołowaczewski* — nauczycielem etatowym wejwerskiego seminarjum nauczycielskiego; nauczyciel kaligrafji, rysunków linearnych i ręcznych częstochowskiego progimnazjum męzkiego Adrjan *Głembicki* — nauczycielem rysunków linearnych i ręcznych warszawskiego instytutu głuchoniemych i ociemniałych.

Do I warszawskiego gimnazjum męzkiego: nauczycielem religji wyznania prawosławnego, nauczyciel religji wyznauia prawosławnego, I-go warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego, ksiądz Walery *Ławrowski*; nauczycielami: języka ruskiego z cerkiewno-słowiańskim, historji i jeografji, nauczyciel bielskiego gimnazjum Michał *Janowski;* języków łacińskiego i greckiego: nauczyciele I warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego Piotr *Wiedieniapin*, protojerej Filip *Djaczan*, Seweryn *Woronkow* i Kalistrat *Jancewicz;* matematyki, fizyki, jeografji matematycznej i przyrodoznawstwa, nauczyciele pomienionego gimnazjum Jan *Barsow* i Aleksy *Żyrow;* języka francuzkiego, nauczyciel pomienionego gimnazjum August *Lazzarini*—i języka niemieckiego, radca dworu Adolf *von Rode;* pomocnikiem gospodarza klasowego, z poruczeniem udzielania lekcij kaligrafji, nauczyciel kaligrafji i rysunków pomienionego gimnazjum Jan *Berlichingen;* lekarzem, lekarz pomienionego gimnazjum Józef *Tiutriumow.*

Do II warszawskiego gimnazjum męzkiego: nauczycielem religji wyznania rzymsko-katolickiego, nauczyciel religji II warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego, ksiądz Franciszek *Rakowski;* nauczycielami: języka ruskiego z cerkiewno-słowiańskim, historji i jeografji, nauczyciel II warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego Teoktyst *Chartachaj;* języków łacińskiego i greckiego, nauczyciele tegoż gimnazjum: Władysław *Rudziński*, Ludwik *Szczerbowicz-Wieczór*, Edmund *Łapiński* i hrabia Stanisław *Grabowski;* matematyki, fizyki, jeografji matematycznej i przyrodoznawstwa: pomocnik inspektora i nauczyciel pomienionego gimnazjum Władysław *Skłodowski* i nauczyciel tegoż gimnazjum Karol *Hertz;* języka francuzkiego, guwerner I warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego Aleksander *Forsander*; języka niemieckiego, nauczyciel włocławskiego gimnazjum realnego Karol *von Duisburg;* języka polskiego, nauczyciel II warszawskiego męzkiego gimnazjum klasycznego, asesor kolegjalny Piotr *Skrzypiński* i kaligrafji, nauczyciel pomienionego gimnazjum Bronisław *Podbielski;* lekarzem, lekarz tegoż gimnazjum dr. Wilhelm *Lubelski.*

Do III warszawskiego gimnazjum męzkiego: nauczycielami religji: wyznania prawosławnego, nauczyciel III warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego, protojerej Aleksander *Metanjew* i rzymsko-katolickiego, nauczyciel pomienionego gimnazjum ksiądz Edmund *Cieślewski;* nauczycielami: języka ruskiego z cerkiewno-słowiańskim, historji i jeografji, nauczyciel V warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego Aleksy *Maziukiewicz;* języków łacińskiego i greckiego, nauczyciel warskiego gimnazjum realnego Cyprjan *Izdebski*, nauczyciel II-go warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego Karol *Markowski*, nauczyciele III warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego, radca dworu *Łopuski* i Adolf *Karczewski;* matematyki, fizyki, jeografji matematycznej i przyrodoznawstwa, nauczyciel pomienionego gimnazjum Aleksander *Thieme* i V warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego Mikołaj *Dąbrowski;* języka niemieckiego, nauczyciel III warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego August *Keller;* języka polskiego, nauczyciel pomienionego gimnazjum Antoni *Bądzkiewicz;* kaligrafji, nauczyciel tegoż gimnazjum Józef *Polkowski;* lekarzem, lekarz tegoż gimnazjum, radca kolegjalny dr. *Zuck.*

Do IV warszawskiego gimnazjum męzkiego: nauczycielem religji wyznania rzymsko-katolickiego, nauczyciel religji tegoż wyznania, ksiądz Franciszek *Krupiński;* nauczycielami: ruskiego języka z cerkiewno-słowiańskim, historji i jeografji, nauczyciel III warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego, radca honorowy Włodzimierz *Iljin;* języków łacińskiego i greckiego, nauczyciele IV warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego: radca dworu *Zalewski*, Emiljan *Konopczyński* i Ignacy *Radliński*, oraz nauczyciel V warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego Józef *Radziukinas;* matematyki, fizyki, jeografji matematycznej i przyrodoznawstwa, nauczyciele IV warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego: Władysław *Połkotycki* i Władysław *Kletniewski;* języka francuzkiego Adolf *Fontaine;* języka niemieckiego, nauczyciel IV warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego, sekretarz kolegjalny Gotlieb *Weidel;* języka polskiego, nauczyciel tegoż gimnazjum Henryk *Dynowski;* lekarzem, lekarz tegoż gimnazjum dr. Władysław *Bucholtz.*

Do V warszawskiego gimnazjum męzkiego: nauczycielem religji wyznania rzymsko-katolickiego, nauczyciel religji V warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego, ksiądz Stanisław *Słowikowski;* nauczycielami: języka ruskiego z cerkiewno-słowiańskim, historji i jeografji, nauczyciel II warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego Faust *Kostecki;* języków łacińskiego i greckiego, nauczyciele V warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznggo radca kolegjalny *Pollewicz* i Władysław *Dobkiewicz;* IV warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego Jan *Nowodworski* i I warszawskiego progimnazjum męzkiego klasycznego, radca honorowy Kazimierz *Schlager*; matematyki, fizyki, jeografji matematycznej i przyrodoznawstwa, nauczyciele: III warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego, radca kolegjalny Józef *Łapiński* i łowickiego progimnazjum realnego, asesor kolegjalny Aleksander *Sławiński*; p. o. nauczyciela języka niemieckiego, nauczyciel V warszawskiego gimnazjum męzkiego klasycznego Karol *Papłoński*; języka polskiego, nauczyciel pomienionego gimnazjum, asesor kolegjalny Franciszek *Tomaszewski;* kaligrafji, nauczyciel tegoż gimnazjum Hipolit *Stefański*; lekarzem, lekarz tegoż gimnazjum Stanisław *Kopeć. (d. c. n.)*

Wykaz biegu cholery w Cesarstwie, według urzędowych doniesień, nadesłanych do Departamentu Lekarskiego od 9 do 16 września 1873 r.

	Zachorowało.	Wyzdrowiało.	Umarło.	Pozostało.
W gubernji Warszawskiej:				
w m. Warszawie pozostało 767; do 3 od 12 września	241	248	108	652
W gubernji Kaliszskiej:				
w m. Kaliszu pozostało 13; od 1 do 8 września	14	12	8	7
w powiatach:				
Wieluńskim pozostało 5; od 1 do 8 września	64	32	26	11
Kaliszskim pozostało 18; od 1 do 8 września	16	14	9	11
Kolskim pozostało 29; od 1 do 8 września	124	77	50	26
Konińskim pozostało 1; od 1 do 8 września	—	—	—	1
Łęczyckim pozostało 15; od 1 do 8 września	64	32	14	33
Sieradzkim pozostało 82; od 1 do 8 września	130	79	78	55
Turekskim od 1 do 8 września.	21	5	10	6
W gubernji Kieleckiej:				
w powiatach:				
Kieleckim pozostało 25; od 1 sierpnia do 1 września	2,104	1,066	984	79
Pinczowskim pozostało 148; od 1 sierpnia do 1 września .	3,232	1,752	1,419	209
Miechowskim pozostało 43; od 1 sierpnia do 1 września . .	1,285	454	658	216
Stopnickim od 1 sierpnia do 1 września	248	72	130	46
Andrejewskim od 1 sierpnia do 1 września	970	466	432	72
W gubernji Płockiej:				
w m. Płocku pozostało 42; od 25 sierpnia do 7 września . . .	104	68	42	36
w powiatach:				
Rypińskim pozostało 41; od 25 sierpnia do 7 września	15	44	9	3
Mławskim pozostało 62; od 25 sierpnia do 7 września	269	174	96	61
Płońskim pozostało 2; od 25 sierpnia do 7 września	7	—	4	5
Ciechanowskim od 25 sierpnia do 7 września	14	—	8	6
Prasnyszskim od 25 sierpnia do 7 września	20	6	10	4
Sierpeckim pozostało 7; od 25 sierpnia do 7 września	—	7	—	—
W gubernji Radomskiej:				
w m. Radomiu pozostało 6; od 15 sierpnia do 1 września	102	52	64	12
w powiatach:				
Radomskim pozostało 21; od 15 sierpnia do 1 września	90	31	49	31
Sandomierskim pozostało 55; od 15 sierpnia do 1 września	221	115	116	45
Iłżeckim pozostało 246; od 15 sierpnia do 1 września	889	489	402	246
Kozienickim pozostało 108; od 15 sierpnia do 1 września	626	254	331	149
Opatowskim pozostało 5; od 15 sierpnia do 1 września	82	56	16	17
Opoczyńskim pozostało 55; od 15 sierpnia do 1 września	469	209	200	115
Końskim pozostało 94; od 15 sierpnia do 1 września	834	354	360	214
W gubernji Siedleckiej:				
w miastach:				
Biale pozostało 13; od 15 sierpnia do 1 września	107	19	46	55
Włodawie pozostało 134; od 15 sierpnia do 1 września	91	164	32	29
Sokołowie od 15 sierpnia do 1 września	5	1	2	2
Łukowie pozostało 37; od 15 sierpnia do 1 września	20	41	5	11
Radinie pozostało 2; od 15 sierpnia do 1 września	6	3	2	3
Siedlcu pozostało 18; od 15 sierpnia do 1 września	158	41	97	38
Węgrowie od 15 sierpnia do 1 września	6	1	5	—
w powiatach:				
Bialskim pozostało 95; od 15 sierpnia do 1 września	212	130	98	79
Węgrowskim pozostało 4; od 15 sierpnia do 1 września	18	6	11	5
Łukowskim pozostało 46; od 15 sierpnia do 1 września	36	12	35	35
Włodawskim pozostało 16; od 15 do 1 września	146	85	36	41
Sokołowskim pozostało 20; od 15 sierpnia do 1 września	99	64	37	18
Radinskim pozostało 62; od 15 sierpnia do 1 września	727	188	427	174
Siedleckim od 15 sierpnia do 1 września	78	8	40	30
Garwolińskim pozostało 16; od 15 sierpnia do 1 września. . . .	347	195	134	34
Konstantynowskim pozostało 2; od 15 sierpnia do 1 września. . .	98	24	39	37

(Goniec Urzęd.).

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* **W gubernji Płockiej** obecnie jest **28 gminnych kas pożyczkowych i oszczędności,** w tej liczbie otwartych z funduszów rządu 24 i z funduszów gminnych 4; z ostatnich dwie otwarte zostały w 1872 r., w osadzie Bobrownikach w powiecie Lipnowskim i w osadzie Bieżuniu, w powiecie Sierpeckim. Oprócz tego otrzymano upoważnienie do otwarcia kas pożyczkowych i oszczędności w osadach Janowie i Chorzelach, w po-

wiecie Prasnyszkim i Nowem-Mieście w powiecie Płońskim.

Ludność wiejska w gubernji płockiej okazuje zupełną przychylność dla instytucji gminnych kas pożyczkowych i oszczędności, i z całkowitą pewnością można powiedzieć, że liczba kas z funduszów gminnych ciągle będzie wzrastała, ponieważ ten rodzaj miejscowych instytucji kredytowych ma bezpośredni wpływ na polepszenie ekonomicznego bytu ludności.

Stan i obroty istniejących w gubernji płockiej kas pożyczkowych i oszczędności były następujące: Na styczeń 1873 roku zakładowy kapitał we wszystkich kasach wynosił 20,925 rubli 67¼ kop. Wkładów na procent w 1872 r. wpłynęło: *a)* od osób prywatnych 3,866 rub. 55 kop.; *b)* z kar i innych sum gminnych 4,217 rub. 57½ kop.; *c)* sum należących do małoletnich 7,322 rub. 5¾ kop. Wkładów bezprocentowych wpłynęło 77 rub., spłat długów 60,345 rub. 2 kop., *procentu 6,866 rub. 30 kop.*, i kar 171 rub. 30¾ kop., razem wpłynęło przychodu 103,791 rub. 45 kop. Zaznaczono zaś w 1872 r. rozchodu: pożyczek 96,318 rub. 64 kop. zwrotu wkładów procentowych 3,565 rub. 50¼ kop., procentu zapłaconego od tych wkładów 359 rub. 55½ kop., zwrotu wkładów bezprocentowych 77 rub., wydano na potrzeby kancelaryjne i inne 730 rub. 60¼ kop.; razem wydano 101,251 rub. 30 kop.

W taki sposób na 1 stycznia 1873 r., w gminnych kasach pożyczkowych i oszczędności w gubernji płockiej było: *a)* gotowizną 2,540 rub. 20 kop.; i *b)* na długach 35,973 rub. 62 kop.; zatem kapitał obrotowy wynosił 38,513 rub. 82 kop.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* Z nadesłanego nam sprawozdania okazuje się, że w końcu zeszłego roku akademickiego 1871/2, **w bibljotece Cesarskiego warszawskiego uniwersytetu**, oprócz dzieł i rękopismów byłej głównej bibljoteki w Warszawie, liczba których, według dokumentów, wynosi około 90,000 numerów, w ilości 170,000 tomów, znajdowało się jeszcze 2,494 numera, w ilości 4,016 zeszytów i 3,471 tomów, rękopismów 3 egzemplarze, map jeograficznych 7 numerów w ilości 578 arkuszy, nut muzycznych 69 egzemplarzy w 42 arkuszach i 35 zeszytach i 123 pism perjodycznych.

W ciągu 1872/3 roku akademickiego do bibljoteki przybyło książek 1,874 numera, w ilości 2,617 tomów, pism perjodycznych 172, w ilości 563 tomów, rękopismów 3 egzemplarze, map i atlasów 19 egzemplarzy w 21 tomach, rycin, litografij i t. p. 6 numerów w ilości 225 arkuszy, nut muzycznych 78 egzemplarzy na 96 arkuszach. Z nich nabyto za pomocą kupna z funduszów etatowych bibljoteki książek 963 numera, w ilości 1,541 tomów, pism perjodycznych 32 egzemplarze w 112 tomach, map i atlasów jeograficznych 18 egzemplarzy w 20 tomach, rycin i litografij 3 egzemplarze, w 222 arkuszach, w tej liczbie wspaniałe wydanie *Frenera i Rothschilda* fotograficznych wizerunków kolumny Trajana, wydawanych tylko w 200 egzemplarzach. W ogóle kupiono za 4,921 rub. 12½ kop. Inne dzieła i rękopisma bibljoteka otrzymała bezpłatnie, w części od miejscowego komitetu cenzury (589 egzemplarzy w ilości 652 tomów), w części w darze od ruskich i zagranicznych instytucij i od osób prywatnych. Z instytucij zaszczycili bibljotekę ofiarowaniem swych wydawnictw: II wydział Przybocznej Jego Cesarskiej Mości Kancelarji, Cesarska Akademja Nauk, moskiewskie Towarzystwo archeologiczne, muzeum Rumiancowa, muzeum królestwa czeskiego (w Pradze), chemnicka akademja górnicza i leśna i inne. Z tych ofiar na szczególną uwagę zasługuje zbiór dzienników kamerfurjerskich, polowych i ceremonialnych i pojedynczych pamiętników, sięgających się do czasu od 1695 do 1766 roku, wydrukowany za oddzielnym Najwyższym rozkazem w dość ograniczonej liczbie egzemplarzy, zachowywanych dotąd przy drukarni II-go wydziału Przybocznej Jego Cesarskiej Mości Kancelarji. Ze względu, że otwarcie o ile można największego dostępu do tych dokumentów osobom, poświęcającym się poważnym pracom historycznym, powinno przynieść korzyść dla nauki, takowe zostały przesłane, za Najwyższem zezwoleniem, do niektórych instytucij naukowych, a pomiędzy innemi i do Cesarskiego Warszawskiego uniwersytetu. Dziełami swemi i wydaniami zaszczycili bibljotekę: rektor uniwersytetu: rektor, radca tajny *N. M. Błagowieszczeński*, profesorowie i wykładający w uniwersytecie: pp. *Aleksiejew, Kasznica, Kołosow, Kossowicz, Kryłow, Mikłaszewski, Nawrocki, Perwolf, Popow* i *Czausow*; dalej pp. *Złotoustowski* i *Korżon* z Warszawy, drowie *Cadet* i *Ferruci* z Rzymu. Z tych ostatnich ofiar, które zrobili także pomiędzy innemi pp. *Korniłow, Sierno-Sołowjewicz, Radziński, Gołubiński, Krupowicz* i inne osoby, szczególnie znaczne są ofiary zwyczajnego profesora N. P. Aleksiejewa, znanego tutejszego literata i uczonego p. Sobieszczańskiego i p. Niezabitowskiego. Pierwszy przyniósł w darze znaczny zbiór książek treści matematycznej (55 dzieł w 77 tomach), drugi trzy rękopisma, z których na szczególną uwagę zasługuje: "Oryginalne sprawozdanie o rewizji akademji krakowskiej, odbytej w 1777 roku przez Hugona Kołłątaja, ułożone z polecenia komisji przez Ignacego Potockiego." Znawca narzeczy litewskich, p. Niezabitowski ofiarował bibljotece w darze zebrany przezeń słownik litewsko-żmudzko-polski. Nakoniec ofiarowali jeszcze na rzecz bibljoteki uniwersytetu: rzeczywisty radca stanu *I. J. Paplonski*—rzadki egzemplarz autografu Cesarzowej Katarzyny II i rzeczywisty radca stanu *Minkiewicz*—całkowity egzemplarz „Journal des Débats" za czas od 1864 do 1872 roku.

Zatrudnienia składu osobistego bibljoteki stanowiło sprowadzanie, na wnioski zarządu, książek i wydań żądanych przez fakultety, skatalogowanie nowych nabytków, które w upłynionym roku było dość znaczne i nakoniec wydawanie książek. Profesorowie i wykładający w uniwersytecie mieli przeszło 1,700 dzieł w około 2,600 tomach. Oprócz tego uczęszczające do bibljoteki osoby postronne, których było do 50, zażądały do swych zatrudnień 144 dzieła w ilości 431 tomów. Główniej zaś działalność osobistego składu bibljoteki była skierowana ku ułożenia inwentarza bogactwa książkowego byłej bibljoteki głównej w Warszawie. Ze względu na konieczność co najśpieszniejszego ukończenia tej ważnej roboty i niedostateczność obecnych sił bibljoteki, rektor uniwersytetu, radca tajny N. M. Błagowieszczeński, wyjednał, za pośrednictwem kuratora, senatora, radcy tajnego T. T. Wittego, czasowe powiększenie składu osobistego bibljoteki, kosztem specjalnych funduszów uniwersytetu, o trzech wolno pracujących i dwóch służbowych. Dzięki takiemu powiększeniu zasobów, bibljoteka mogła ułożyć inwentarze następujących oddziałów byłej bibljoteki głównej: zbioru dzieł (Opera) historji powszechnej w obcych językach, klasyków, nauk naturalnych, matematyki, technologji w obcych językach, a z oddziałów „Polonica": filozofji, poezji, teatra, zbiory autorów; oprócz tego została rozsegregowana znaczna część dubletów i książek przedtem nieopisanych.

* W roku 1872 **zaszczepiono w Warszawie** ospę ochronną 7,582 osobom obojej płci i wszelkiego wieku; w tej liczbie 2,138 osobom dorosłym (z nich humanizowaną 1,338 i krowią 800 osobom) i 5,444 dzieciom (z nich humanizowaną 3,447 i krowią 1,997 dzieciom). Stosunek liczby dzieci, którym zaszczepiono ospę, do ogólnej liczby urodzeń w tymże roku (13,607) wynosi 41,60%.

Z powodu szerzenia się w końcu 1871 roku ospy epidemicznej, której ulegały nieraz osoby mające ospę szczepioną, waksynacja stała się bardziej jeszcze niezbędną, i dla tego powodu warszawski oberpolicmajster wydał w roku 1872 następujące rozporządzenia:

1) Oprócz bezpłatnego szczepienia ospy, dokonywanego codziennie w szpitalu dla dzieci doktora Sikorskiego, takowe dokonywane było także w instytucie waksynacyjnym przy szpitalu Dzieciątka Jezus oraz przez sześciu lekarzy miejskich w ich mieszkaniach, po trzy razy na tydzień.

2) Zamiast otwarcia 12 ambulatorjów dla bezpłatnego szczepienia ospy, jak to miało miejsce w 1871 roku, uznano za stosowniejsze, ażeby czynności tej dokonywało po domach 60 lekarzy wolnopraktykujących, którzy przy pomocy policji zwiedzali kolejno wszystkie domy w Warszawie i szczepili ospę uboższym mieszkańcom.

3) Zniesiono się z kuratorem okręgu naukowego warszawskiego i z zwierzchnością wszystkich zakładów naukowych i dobroczynnych, w przedmiocie obowiązkowego szczepienia ospy uczniom i wychowańcom.

4) Zniesiono się także z komendantem m. Warszawy w tym względzie, że bardzo pożądane byłoby powtórne szczepienie ospy w wojskach.

5) Zaszczepiono także ospę wszystkim bez wyjątku robotnikom fabryk i zakładów przemysłowych.

* Onegdaj, w poniedziałek, w VI wydziale Sądu Apelacyjnego, pod prezydencją sędziego Krasuskiego roztrząsana była **sprawa przeciwko Janowi Biedzińskiemu**, oskarżonemu o zabójstwo Praksedy Petrykowskiej, szczegóły której to sprawy podaliśmy, kiedy była sądzona przez Warszawski Sąd Kryminalny (patrz Nr. 99 *Dzien. Warsz.*). Obronę przynosił za podsądnym adwokat Hofman. Po wysłuchaniu wniosków podprokuratora Lesiewskiego, Sąd wydał wyrok zatwierdzający wyrok Sądu Kryminalnego, którym Biedziński był skazany na podstawie wszelkich praw, na zesłanie do ciężkich robót w twierdzach na lat 10 i osiedlenie na zawsze w Syberji.

* Ciągnienie 3-ej klasy 121 Loterji Klasycznej, odbywać się będzie w dniach 27 i 28 września (9 i 10 października) r. b. od godziny 10-ej z rana, w Sali Banku Polskiego.

* *Wykaz liczebny o stanie cholery w m. Warszawie:* pozostawało chorych do dnia 16 (28) września 621, w ciągu upłynionej doby od dnia 16 (28) do 17 (29) września zachorowało —, z których i dawniejszych wyzdrowiało 7, zmarło 1; zatem na 17 (29) września pozostało chorych 613. W wojskach garnizonu warszawskiego: pozostawało chorych do d. 16 (28) września 33; w ciągu upłynionej doby zachorowało 2, z których i dawniejszych wyzdrowiało 2, umarło —, zatem na dzień 17 (29) września pozostało chorych 33.

W ogóle od czasu pojawienia się cholery to jest od dnia 18 (30) maja roku bieżącego zachorowało 4118, w tej liczbie dzieci 762; wyzdrowiało 1975, dzieci 232; umarło 1530, dzieci 368;—a w wojskach: zachorowało 749, wyzdrowiało 481, umarło 235 osób.

* **Tydzień giełdowy.** Giełda berlińska przez cały ubiegły tydzień pozostawała pod wpływem wypadków finansowych amerykańskich, doniesione ztamtąd wiadomości o upadłościach nadzwyczaj deprymująco tam oddziaływały. Obawa, że przesilenie amerykańskie dotkliwie się odbije na rynkach europejskich, wywołała ogólną nieufność i zdawało się, że wszystkie wartości blizkie są nowej deprecjacji. Wprawdzie po zimniejszej rozwadze uspokojono się, po pierwszem jednak silnem wrażeniu, interes w następstwie nie mógł należycie się rozwinąć. We czwartek zdawało się, że pesymizm dawny znikł, kursy cokolwiek się podniosły. Poprawa ta jednak nie trwała długo, nadeszłe bowiem wiadomości o wstrzymaniu zakupów bon ze strony rządu waszyngtońskiego oraz niekorzystne kursy z Paryża i Londynu, a wreszcie obawa aby bank pruski za przykładem londyńskiego nie podniósł stopy dyskontowej, pogorszyły znowu usposobienie. Na giełdzie warszawskiej w ubiełym tygodniu przebieg kursów weksli zagranicznych nie był jednostajnym, albowiem weksle pruskie i na Paryż poruszały się w codziennej progresyjnej podwyżce; Londyn zaś po obniżeniu się wśród tygodnia ostatecznie wrócił do pierwotnego stanowiska, a Wiedeń znacznej uległ obniżce. Na podwyżkę kursu weksli pruskich wpłynęły, obniżenie się naszych wartości zmiennych w Berlinie, gdzie nastrój do interesów, sparaliżowany przez przesilenie finansowe w Nowym Yorku, regulowania ultymowe, i niepewność sytuacji nie mało do tego się przyczynił, następnie kursy z Petersburga nadchodzące, i przeważnie objawiający się w końcu tygodnia brak papierów na Berlin, przy wstrzemięźliwyości podaży naszych arbitrażowań. Zmiany przeto kursowe są jak następuje: Weksle pruskie podniosły się o ⅔% z 110,40—110,10 na 111—110,70, Londyn pozostał przy początkowym kursie 7,41—7,39, Paryż postąpił z 88,12½—87,82½ na 88,27½—87,97½. Wiedeń w stosunku do notowań berlińskich spadł w 2-miesięcznych trasowaniach z 97,80 (108⅔), na 96,90—96,45 (107⅔—107⅙), w krótkich przekazach z 98,70 (109⅔) na 97,80 (108⅔). Obroty w wekslach słabe w poniedziałek i wtorek z powodu świąt uroczystych u izraelitów, wzmocniły się silnie w dniach następnych, tak że w ogólnej cyfrze należą do kategorji więcej jak średnich. Obok weksli pruskich będących przedmiotem większych tranzakcij, weksle londyńskie przy obfitej onych podaży, w znacznych partjach żwawo były rozkupione. Żywe także operacje porobiono w dewizie paryzkiej, najmniejsze w wiedeńskiej. Petersburg 3-miesięczny trzymany na 98½, poszukiwany jest tylko po 98¼ t. j. z dyskontem po 7%; krótko-terminowy w przeważnych sumach kupowany, płacony był po kursie alpari. Na targu tutejszych papierów publicznych w minionym tygodniu interesy były bez ożywienia i ograniczały się na zaspokojeniu koniecznych zapotrzebowań: to też i w kursach tylko małoznaczne zmiany mamy do zaznaczenia. Podwyżkę 5 kopiejek osiągnęły listy zastawne 4% 2-ej serji, poszedłszy z 94—93,70 na 94,05—93,75, za to 1 serja 4% zeszła z 95,80—95,50 na 95,75—95,45. Listy zastawne 5% pozostały przy 93,90—93,60. Z listów zastawnych m. Warszawy 1-a serja obniżyła się z 89,75—89,45 na 89,65—89,35, 2-a nie zmieniła kursu 88,75—88,45. Listy likwidacyjne cofnęły się z 79,35—79,05 na 79,30—79. Listy zastawne m. Łodzi bez obrotów podawano po 84. Z akcij kolei żelaznych, tylko fabryczno łódzkie przy obniżonym kursie były traktowane między 104 i 103. Inne bez obrotów; nominalnie notowane są warszawsko-wiedeńskie 95¼, bydgoskie 100-rublowe 73—72, 500-rublowe 76, terespolskie 113½—112¾. W akcjach tutejszych banków prywatnych usposobienie do większych tranzakcij nie ożywiło się. Kupowano w prawdzie akcje banku dyskontowego, ale tylko przy kursie między 245 i 243. Akcje banku handlowego 1-ch emisij notowane 275—273, IV emisji 117, łódzkiego 100—98. Akcje Towarzystwa ubezpieczeń od ognia nie zmieniły kursu 125—123. Z innych wartości, obroty prawie codzienne wykazują się tylko w listach zastawnych ruskich 5%, traktowane ostatecznie między 105,50—105,10. Bez tranzakcji pozostały pożyczki premiowe obu emisij, których kurs obniżony został 1-ej na 157½, 2-ej na 154¾ w żądaniu. *(Gaz. Hand.)*

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Pośrednik polubowny 1-go okręgu powiatu małmyżskiego, w gubernji wiackiej, zawiadomił **miejscowy wiacki zarząd Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych,** że z mocy uchwały włościan włości bobińskiej, w powiecie małmyżskim, w przedmiocie corocznych ofiar kopiejkowych na rzecz Towarzystwa, włościanie pomienionej włości oświadczyli się z życzeniem ofiarowania na rzecz Towarzystwa płótna własnego wyrobu. (*Gon. Urzęd.*).

* W Kursku **otwarta** została 27 sierpnia **szkoła realna o sześciu klasach** z dwoma oddziałami; otwarto na teraz pierwsze dwie klasy. (*Gon. Urzęd.*)

* Donosiliśmy niedawno, podług gazety *Sowremiennyja Izwiestja*, **o istnieniu wielkich pokładów węgla kamiennego o 6 wiorst od Moskwy,** we wsi Djakowie i w miasteczku Czertowo-Gorodiszcze. Obecnie taż gazeta donosi, że poszukiwania dokonane na miejscu, przekonały, że istnienie tych pokładów węgla kamiennego w samej niemal Moskwie jest faktem niezawodnym. Wierzchni podkład, znajdujący się prawie na powierzchni, pod warstwami gliny, przedstawia zwartą masę lignitu, na głębokość kilku arszynów; może on służyć, z powodu bliskości Moskwy, jako tanie paliwo. Jakie zaś przymioty posiada węgiel znajdujący głębiej, pod warstwą pomienioną, oraz jaką szerokość i grubość ma drugi pokład—o tem można będzie przekonać się po dostaniu się do tej drugiej warstwy.

* Podług pisma *Kubanskija Obłastnyja Wiedomosti*, 13 sierpnia, o godz. 7 min. 10 wieczorem, **we wsi Chamyszejskoje, w powiecie majkopskim,** miało miejsce **trzęsienie ziemi**, które powtórzyło się następnie o godzinie 10-ej wieczorem. Oba wstrząśnięcia były nieznaczne i miały kierunek od wschodu ku zachodowi; lecz pomimo to, stare budynki zachwiały się, co przeraziło do takiego stopnia mieszkańców, że pouciekali oni z domów. Drugie wstrząśnienie było znacznie słabsze od pierwszego. Niebo było również czyste jak przed trzęsieniem.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Czytamy w *Nordd. A. Z*: Wbrew wszelkim oczekiwaniom, intransygenci hiszpańscy rozpoczęli 27-go września ogień na Alicante i zrządzili w mieście bardzo znaczne szkody. Dowódzcy eskadr mocarstw zagranicznych powstrzymali się od wszelkiej interwencji i pozostawili miastu obronę swą. Po siedmiogodzinnem bombardowaniu, obrońcom miasta udało się zmusić okręta powstańcze do odwrotu, uszkodziwszy je znacznie. Zwrócone rządowi madryckiemu fregaty „Vittoria" i „Almansa" odpłynąć mają do Kartaginy. P. Castelar osiągnął dość ważne korzyści skutkiem szczęśliwego przybycia do Berga transportu zapasów żywności i posiłków.

* *Times* zamieszcza wiadomości z Buenos-Ayres, sięgające do 25 sierpnia. Wiadomości te podają szczegóły o zamachu na życie prezydenta Sarmiento donosząc, iż trzech włochów strzelało do prezydenta, gdy przejeżdżał się powozem. Było to wieczorem i dwie kule przebiły ścianę powozu, bez zranienia wszakże siedzącego w nim prezydenta. Dwóch złoczyńców zostało przytrzymanych na miejscu, trzeci zaś zdołał uciec. W jednym z przytrzymanych, którego karabin pękł, poznano majtka z okrętu włoskiego „Pablista." Obadwaj uzbrojeni byli, oprócz karabinów, w puginały i pistolety.

* *Goniec Urzędowy* w ostatnim tygodniowym przeglądzie politycznym pisze: „Po opuszczeniu terytorjum francuzkiego przez wojska niemieckie, co było przedmiotem licznych artykułów w dziennikach francuzkich, te ostatnie znów zwróciły się do jednego przedmiotu, wyłącznie zajmującego teraz całą Francję. Tym przedmiotem jest, ustanowienie ostatecznego kształtu rządu w tym kraju, mające dojść do skutku, według ścisłego znaczenia umowy w Bordeaux, z ustąpieniem ostatnich cudzoziemskich wojsk. Jednocześnie, na zasadzie tejże umowy, powinny by były ustać i mandaty Zgromadzenia Narodowego. Dla tego nie będzie dziwnem, jeżeli ostatnie, po wznowieniu swych zatrudnień, przedewszystkiem zwróci się do kwestji — kto i w jakim kształcie będzie odtąd reprezentował władzę w kraju. Dotąd, jak wiadomo, kwestja ta ciągle była rozważana i przez publiczność, i w dziennikarstwie. Ale i w jednej i w drugiem, nad jej rozstrzygnięciem pracowały stronnictwa polityczne (bezpośrednie odwołanie się do ludu w tym przedmiocie jeszcze nie było zrobione i niewiadomo czy kiedykolwiek będzie zrobione), stronnictwa, uosobiające sobą nie tylko przeciwległe, lecz i z samej swej istoty nieprzyjazne zasady. Z nich stronnictwo monarchiczne, dzielące się jeszcze na trzy odcienia pod względem interesów dynastycznych, połączyło się czasowo dla zamachu stanu 24 maja, a potem zaszło jeszcze ściślejsze zjednoczenie orleanistów i legitymistów. Przewódcy tego zjednoczenia, tak zwani fuzjoniści, postanowiwszy jakim bądź kosztem dostarczyć koronę reprezentantowi starszej linii Burbonów hrabiemu Chambord, nie upadli, jak widać, na duchu, w skutku niepowodzeń i w szczególności przeszkód, jakie stawiała niezachwiana uporczywość ich pretendenta, który postanowił silnie trzymać się zasad, niejednokrotnie wyznanych przezeń publicznie.

„W tych dniach przedni wodzowie zjednoczenia znów jeździli do Frohsdorf w celu układów z wnukiem Karola X i otrzymali od niego, — według wiadomości dostarczonej wszystkim gazetom przez telegraf—pewne ustępstwa, albo przynajmniej obietnice poddania się w w pewnych wypadkach woli ludu, ogłoszonej przez Zgromadzenie Narodowe. Nie można jeszcze zdecydować, do jakiego stopnia prawdziwą jest ta wiadomość, w gruncie niezgodna z całem poprzedniem postępowaniem hr. Chambord; ale zarazem nie można nie życzyć szczerze, żeby co najprędzej zniknęły wszystkie przyczyny, opóźniające we Francji zupełne przywrócenie porządku i spokojności, czego nagląco potrzebuje nieszczęsny ten kraj. W liczbie przyczyn, silnie oburzających opinję publiczną przeciwko powołaniu na tron francuzki domu Burbonów—były — i niemal najgłówniejszemi, przypisywane hrabiemu Chambord poglądy na kwestję rzymską, w których rezultacie koniecznie musiałaby nastąpić wojna pomiędzy Francją a Włochami.

„Według późniejszego doniesienia telegraficznego z Frohsdorf, hrabia Chambord w towarzystwie nowoprzybyłych do układów z nim osób, stanowczo oświadczył się przeciwko takiej wojnie. Wiadomość ta wywrze przychylny wpływ nie tylko w samej Francji, ale nawet we Włoszech, gdzie jeszcze dotąd silnie są wzburzeni ostatnim listem pasterskim arcybiskupa paryzkiego.

„Gazety włoskie nie przestają być zapełniane artykułami z powodu tego listu. Liczne z nich, mają nie przelotny charakter polemiczny, lecz przejęte są wysoce-patrjotycznem uczuciem i pełne rozumowań politycznych bardzo ciekawych i dowodzących niemożności powrotu do dawnego stanu rzeczy na półwyspie Apenińskim i konieczności utrzymania i wzmacniania jakim bądź kosztem jedności włoskiej. Jakby na poparcie tych dowodów, lud włoski oddaje się najpełniejszym zapału demonstracjom z powodu podróży swego Króla i z całą życzliwością zwraca baczną uwagę na szczegóły tej podróży. Z nich całkowicie ogłoszone są tylko szczegóły o pobycie Króla Wiktora Emanuela w Wiedniu. Król Włoski doznał w stolicy Austrji najuprzejmiejszego przyjęcia, tak ze strony samego Cesarza, jak i ze strony całej ludności. To przyjęcie najlepiej dowiodło światu, że ślady wieloletniej nieprzyjaźni, niegdyś dzielącej Austrję i Włochy, obecnie całkiem znikły, i że nawet ścisły związek pomiędzy temi dwoma państwami nie jest niemożliwy. Zresztą i przedtem Austrja nigdy nie okazywała nieprzyjaznych uczuć dla współczesnych Włoch w takim stopniu, jak naprzykład robi to teraźniejsza Francja. Przyczynę tego stanowi położenie samego austrjackiego duchowieństwa, które nigdy nie staje w opozycji przeciwko Rządowi, lecz idzie za przykładem swego przywódcy, kardynała Rauschera, o którym sam Cesarz Franciszek, w reskrypcie adresowanym do niego w dzień jego pięćdziesięcioletniego jubileuszu, powiedział, że podczas długiej służby Kościołowi i ojczyznie, umiał zawsze zgadzać obowiązki duchownej godności z powinnościami obywatela. Biskup Ołomuniecki, który oparł się z początku rozporządzeniu Rządu w przedmiocie wprowadzenia w jego djecezji ksiąg metrycznych dla poddanych włoskich, musiał upokorzyć się; również i inny wypadek starcia duchowieństwa z Rządem został szczęśliwie załatwiony, w skutku energicznego sposobu postępowania ostatniego. Fakultet teologiczny w Inspruku, założony i zarządzany przez jezuitów, którzy wymagali dla siebie szczególnych, wyłącznych praw, obecnie, w skutku rozporządzenia przedlitawskiego gabinetu, przechodzi na ogólne stanowisko uniwersyteckie. Jezuitom odebrano wyłączne prawo wykładania, takowe nadane zostało wszystkim w ogole profesorom, jak i na innych fakultetach. Nie pozbawieni zostali jednakże tego prawa i jezuici, jeżeli zechcą podlegać ogólnym przepisom, ustanowionym dla profesorów.

„Obecnie najbardziej zajęci są w Austrji mającemi nastąpić wyborami do Rady Państwa, pierwszemi, jakie mają się odbywać według nowo ustanowionych zasad. W Czechach wybory te rozpoczną się 15 października; w innych prowincjach około tego samego czasu, nieco wcześniej lub później, stosownie do wyznaczenia samych namiestników, którym pod tym względem, na zasadzie nowego reskryptu cesarskiego, nadana jest całkowita władza. Jednakże władza ta podlega kontroli Ministra Spraw Wewnętrznych, który, jak powiadają, będzie szczególnie czuwał nad wyznaczeniem dnia wyborów, i przestrzegał, aby dzień ten nie przypadł w sobotę, co mogłoby dać powód licznej, niemal przeważnej tam ludności żydowskiej, do wstrzymania się od wszelkiego udziału w sprawach publicznych.

„Pod względem wewnętrznych spraw austro-węgierskich, zaszło dawno już opracowane i wielokrotne rozważane dzieło połączenia Chorwacji z Węgrami. Sam akt połączenia, na mocy którego chorwaci otrzymali prawie wszystkie prawa, o jakie długo dobijali się, zadowolnił jednakże nie wszystkich deputowanych chorwackich, i niektórzy z nich, zresztą, w znacznej mniejszości, przy odczytaniu takowego na zgromadzeniu, opuścili salę. Na mocy tego aktu, Chorwacja będzie posiadała odtąd całkowitą autonomję, i stan jej będzie zależny tylko od Monarchy i miejscowego Sejmu Zagrzebskiego."

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 27 września.* Powiadają, iż na wczorajszem zebraniu członków krańcowej lewicy powzięto decyzję zaproszenia wszystkich deputowanych lewicy i krańcowej lewicy na zgromadzenie dnia 14 października, na którem postawiony być ma wniosek, ażeby deputowani złożyli mandaty swe *en masse*, wrazie gdyby usiłowano

proklamować monarchję.—W ciągu bieżącego tygodnia umarło tu 88 osób na cholerę, podczas gdy w zeszłym tygodniu liczba wypadków śmierci na epidemję wynosiła 125.

* *Paryż, 28 września.* Prowincjonalne dzienniki legitymistyczne ogłaszają ułożone pomiędzy sobą oświadczenie, w którem uwydatnionem jest, iż popierać będą przywrócenie tradycyjnej monarchji z koniecznemi dla takowej reformami, na których przyjęcie hr. Chambord zgodził się.

* *Perpignan, 28 września.* Transport zapasów żywności dla miasta Berga przybył szczęśliwie na miejsce. Oddział wojsk eskortowych pod dowództwem brygadjera Cagnas miał dwie szczęśliwe potyczki z karlistami w drodze pomiędzy Gironellą i Caserras.

* *Madryt, 28 września.* Ogień na miasto Alicante rozpoczęty został przez okręta powstańcze, wczoraj o godzinie 6-ej zrana, skoro dowódzcy eskadr mocarstw zagranicznych, po kilkakrotnych wspólnych konferencjach, powzięli decyzję powstrzymania się od interwencji. Powstańcy rzucili przeszło 500 pocisków, między temi i bomby naftowe, w miasto, które broniło się w sposób jak najbardziej energiczny przez siedm godzin nieustannego bombardowania. Miasto ucierpiało mocno; wiele domów zburzonych zostało pociskami. Po 12-ej godzinie z południa, okręta pawstańcze zmuszone zostały do odwrotu ogniem z miasta.

UBODZY W PARYŻU.

Maxime Du Camp, autor tylu opowiadań o Paryżu, opisuje w swojem ostatniem dziele o sposobie traktowania żabractwa i nędzy w tej stolicy. Wszędzie pośród nas—powiada on—są biedni, lecz zachodzi trudność odróżnienia między niemi, zasługujących na wsparcie od leniwych włóczęgów. Był czas, w którym żebractwo było tolerowane na wielką skalę, jak np. za Ludwika XIV, kiedy w stolicy znajdowało się 40,000 żebraków nie szanujących prawa, ani religji. Zrazu, ta niesforna rzesza została ostrzeżoną z ambon, że dłużej ciernianą nie będzie i że żebracy mają wstąpić do urządzonych dla nich domów przytułku, lub opuścić stolicę.

Tak zwani dozorcy tych domów otrzymali rozkaz aresztowania przekraczających wydane w tej mierze rozporządzenia, jakoż w ciągu krótkiego czasu Paryż został od nich oswobodzeny. Za następnego panowania wielką liczbę żebraków wysłano do posiadłości francuzkich w Ameryce, a ci których schwytano na ulicy, jako przekonanych o żebractwo, piętnowano na lewem ramieniu rozpalonem do czerwoności żelazem i wysyłano na galery. Za panowania Ludwika XVI żebraków cudzoziemców wygnano, krajowców zaś odsyłano do miejsca urodzenia; co się tycze żebraków zrodzonych w Paryżu, z tymi obchodzono się w sposób godny ówczesnego rządu. Dnia 14-go czerwca 1790 r. Necker zawiadomił zgromadzenie, że król polecił urządzić w Paryżu dobroczynny roboczy dom, mogący pomieścić 12,000 osób; niezależnie od tego, wielu robotnikom dano zarobek przy budowie kanału Burgundzkiego; kilka klasztorów przerobiono na domy przytułku, słowem Ludwik XVI obmyślił ten sam środek w r. 1790, z którym Ludwik Blanc wystąpił w r. 1848, z tą atoli różnicą, że król wyszukiwał pracę dla biednych, kiedy pomienlony obrońca socjalizmu udzielał wszystkim uskarżającym się na brak zarobku, po 3 franki dziennie, a w gruncie rzeczy otrzymujący wsparcie oddawali się próżniactwu.

Książę de la Rochefoucold Liancourt zdając sprawę o tym przedmiocie, wyrzekł do zgromadzenia: Gdy biedny woła „dajcie mi możność utrzymania życia," wtedy społeczeństwo odpowiada: „daj mi pracę twoją." Zgromadzenie okazało się z początku szczodrem względem żebraków i uchwaliło 1,200,000 fr. dla różnych domów przytułku, lecz w II roku Brumaire wyszedł rozkaz przewiezienia ich do Madagaskaru, w tym właśnie czasie kiedy francuzi utworzyli trzy towarzystwa dla obrony brzegów. Za dyrektorjatu i konsulatu, usiłowano kilkakrotnie wykorzenić złe, i nie raz wygnano żebraków z stolicy, lecz z tego wynikło utworzenie się band rozbójniczych, które niepokoiły okoliczne wsie, poczem na nowo powracały do Paryża. Za wiele czasu wymagałoby skreślenie wszystkich faz nieustannej walki jaka się toczy między ubóstwem a społeczeństwem. W r. 1869 najmniej 2,588 zdolnych do pracy żebraków, aresztowano w samym Paryżu, i 14,095 na prowincji. Według p. Maxime du Camp, znajduje się we Francji przeszło dziesięć miljonów hektarów ziemi dotychczas nieuprawnej, gdzie możnaby tych ludzi bardzo korzystnie zatrudnić.

Dla przyjścia w pomoc biednej klasie, założony został w Paryżu na wielką skalę zakład publicznej pomocy, mający pod swoim zarządem ośm ogólnych i siedm specjalnych szpitali; prócz tego urządzono trzy szpitale dla chorób skrofulicznych na prowincji. Nadto zaprowadzone zostały w stolicy dziesięć domów zdrowia, trzy domy przytułku, dwadzieścia domów dla przychodnich i pięćdziesiąt domów dla niesienia czasowej pomocy i t. d. i t. d. Zakłady te zatrudniają 6,558 osób, pomiędzy niemi 1,989 samych lekarzy. Ta ogromna organizacja, które początek datuje od Filipa Augusta, wzrosła z postępem czasu. Za rewolucji dochody jej czyniły około 8,087,980 fr. rocznie, pomimo, że została okradziona przez Lomenil de Brienne, kanclerza skarbu, zwanego później kardynałem de L'Ignominie (kardynałem hańby). Dochody „publicznej pomocy" czynią obecnie około 13,204,280 fr. i składają się po większej części z zapisów i opłat dla biednych z teatrów i innych miejsc zabawy i t. d., zaś wydatki wynoszą do 23,806,027 fr. Władza miejska pokrywa ten tak znaczny deficyt w wydatkach. W ogóle biedni w Paryżu otrzymują w ten lub inny sposób około 40,000,000 fr. Pan Maxime du Camp sądzi, że ta suma jest dostateczną do podtrzymania obecnego położenia, w którem jak mówią, znajduje się 130,000 ludzi otrzymujących ciągłe lub czasowe wsparcia. Smutno pomyśleć, że archiwa tej ogromnej instytucji zostały rozmyślnie spalone przez komunistów, gdzie nazwiska wielu z nich były zapisane. Autor czyni dziwne i ważne spostrzeżenia nad plugastwem i nędzą jaka panuje w cyrkułach bardziej oddalonych od centralnego punktu Paryża, a które pod względem niechlujstwa, porównywa z Hebronem i Safethem, temi najbardziej odrażającemi i najbrudniejszemi żydowskiemi wioskami na Wschodzie. Tenże opowiada ciekawe szczegóły o życiu niektórych żebraków. I tak: są między niemi noszący zwykle grubą żałobę, których wyłącznem zatrudnieniem jest towarzyszyć obchodom pogrzebowym, a następnie udać się do domu rodziny zmarłego, aby tam zjeść śniadanie. W dziele wzmiankowanem znajduje się zarazem interesujący rozdział: o podrzutkach i wzorowym zakładzie, do którego takowe bywają przyjmowane bez wszelkich niedyskretnych badań. Obecnie nie zachodzi już potrzeba pozostawiania dzieci, jak dawniej bywało, na stopniach prowadzących do kościoła, lub na ulicy, jak to miało miejsce do czasu, dopóki parlament nie wdał się w tę sprawę.

(d. n.)

p. o. Redaktora **Henryk Bartsch.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Dyrekcja Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej.

Sprzedaż biletów spacerowych z Warszawy do Skierniewic i stacyj pośrednich, od włącznie 23 Września (5 Października) r. b. przez czas zimowy zostaje zawieszoną.

Warszawa d. 14 (26) Września 1873 r. 5723

Warszawa dnia 19 września (1 października).

Widowiska.

WIELKI TEATR.—*Dziś*, we środę, komedja w 5-u aktach, **Miłość ubogiego młodzieńca,** — (po cenach teatru rozmaitości).—Początek o godzinie 7 i pół.— *Jutro*, we czwartek, balet **Meluzyna.**— *Wczoraj*, było osób 590.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, we czwartek, komedje **Było to pod Wagram, Grzeszki babuni, Consilium facultatis.**—Początek o godzinie 7 i pół.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pospieszny o godzinie 10 minut 30 wieczór.

Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 30 rano.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 4 min. 50 z rana i o godz. 8 min. 40 wieczór.

(Godziny na tej drodze wskazane są podług czasu petersburgskiego, wcześniejszego o minut 37 od czasu warszawskiego).

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godzinie 10 wieczór.

Pociąg pośpieszny (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 18 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 20 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 5 po południu (dochodzi tylko do Petrokowa).

Do Łodzi dojeżdża się z Warszawy pociągami: pośpiesznym o godzinie 7 min. 18 z rana i osobowym o godz. 11 min. 20 z rana.

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 6 min. 5 z rana.

Pośpieszny o godz. 8 min. 18 wieczorem.

Pasażerski o godz. 5 min. 19 po południu.

Miejscowy (z Petrokowa) o godz. 9 min. 58 z rana.

Warszawsko-Bydgoska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 3 po południu.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 40 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 5 po południu (tylko do Kutna).

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 1 min. 55 po południu.

Osobowy o godz. 9 min. 20 wieczorem.

Miejscowy o godz. 9 min. 58 z rana.

Do Ciechocinka dojeżdża się z Warszawy pociągami: kurjerskim i pośpiesznym.

Warszawsko-Terespolska.

Wychodzą (z Pragi):

Pociąg kurjerski o godz. 7 min. 16 rano.

Pociąg pocztowy o godz. 3 min. 13 po południu.

Przychodzą (na Pragę): o godz. 1 min. 9 i o godz. 6 min. 6 po południu.

* W dniu 18 (30) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 61, wyzdrowiało 46, umarło 2, pozostało 1554 (mężczyzn 742, kobiet 812), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 131, kobiet 136.

Przyjechali:— Tajny radca *Bożanow*, i jenerał-majorowie: *Szebaszew* i *Agasarow*, z Berlina, *Gedroic*, z zagranicy, hrabia *Olsufiew*, z gub. kurskiej;— poseł austrjacki hrabia *Dubski*, z Wiednia.

Wyjechał:—Tajny radcy *Kolesow*, do Wiednia.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 19 Września (1 Października) 1873 roku.

Weksle.			Żądane Rs.	Żądane k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin	100 Tal.	2 m.	—	—	—	—
"	" "	8 d.	111	15	110	85
Gdańsk	" "	2 m.	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	-	—	—	—
Londyn	1 Ft. Szter.	3 m.	7	43	7	41
"		kr. ter.	—	—	—	—
Paryż	300 Frank.	10 d.	88	35	88	5
"		"	—	—	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	96	75	—	—
"	à vista		97	80	—	—
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	—	—	98	25
"	" "	3 d.	—	—	100	—
Moskwa	" "	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.						
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125			—	—	141	25
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę			94	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.			—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100			72	50	—	—
Akcje " po 500 rs.			—	—	73	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100			113	50	112	75
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100			104	—	102	25
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.			—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.			—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250			—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125			125	—	123	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500			—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).						
Obligi Skarbu za rs. 100			—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę			-	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę			—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bez kuponu			—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100			—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])			93	85	93	55
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2])			—	—	—	—
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])			89	60	89	30
" " " II Serja			88	60	88	30
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])			—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])			79	15	78	85
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100			—	—	—	—
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100			—	—	—	—
6 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100			—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100			96	50	95	50
Metaliki Lutowe za rs. 100			—	—	—	—
" Sierpniowe za rs. 100			—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100			157	50	—	—
" " " ditto ostęplowana			—	—	—	—
" " " 1866 rs. 100			154	50	—	—
" " " ditto ostęplowana			—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie			105	40	105	10

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. 10.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. 37 1/2.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 2 k. 50.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 2 k. 6 11/18.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 33 1/3.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

D. 5722. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.* W zastosowaniu się do art. 44 K. C. P. podaje do publicznej wiadomości, iż wyrokiem Trybunału Cywilnego w Kaliszu w dniu 12 (24) Czerwca r. b. na powództwo Heleny Ostojak wydanym Szczepan Ostojak uznany został za zniknłego.

Warszawa d. 15 (27) Września 1873 r.
Naczelnik Wydziału J. Krośnicki.

N. D. 5640. Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

Podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że pociąg pocztowy z powozami klasy I, II i III wychodzący obecnie w kierunku z Warszawy (Pragi) do Brześcia o godzinie 4 minut 8 po południu, od dnia 19 Września (1 Października) r. b. odchodzić będzie.

Z Warszawy (Praga) o godzinie 3 m. 13 po południu.

Z Miłosny o godzinie 3 m. 44 po południu.

Z Dembego Wielkiego o godzinie 3 m. 57. po południu.

Z Mińska o godzinie 4 m. 20 po południu.

Z Cegłowa o godzinie 4 m. 41 po południu.

Z Mrozów o godzinie 4 m. 50 po południu.

Z Kotunia o godzinie 5 m. 22 po południu.

Z Siedlec o godzinie 5 m. 51 po południu.

Z Łukowa o godzinie 6 m. 50 po południu.

Z Szanian o godzinie 7 m. 6 po południu.

Z Miedzyrzeca o godzinie 7 m. 38 po południu.

Z Biały o godzinie 8 m. 18 po południu.

Z Chotyłowa o godzinie 8 m. 44 po południu.

Z Terespola o godzinie 9 m. 16 po południu.

Przybywać będzie do Brześcia o godzinie 9 m. 28. po południu.

Czas odejścia pociągu Kurjerskiego z Warszawy (Pragi) jako też przybycia tak pociągu kurjerskiego jako też i Pocztowego do tejże Stacji pozostaje niezmieniony.

Przytem Zarząd zawiadamia pasażerów udających się na drogi żelazne Moskiewsko-Brzesko i Kijowsko-Brzeską, oraz z tychże Dróg Żelaznych na drogę Warszawsko-Terespolską, że:

Pociągi Kurjeskie i Pocztowe odchodzące z Warszawy (Pragi) jako też przybywające do tejże stacji komunikują z odpowiedniemi pociągami Drogi Żelaznej Moskiewsko-Brzeskiej, na Stacji Brześć.

Pociąg Kurjerski Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej, odchodzący z Warszawy (Pragi) o godzinie 7 m. 16 z rana przybywający do Brześcia o godz. 12 m. 38 po południu, komunikuje z pociągiem Pocztowym odchodzącym z Brześcia do Kijowa o godz. 2 m. 33 po południu, i w kierunku odwrotnym:

Pociąg **Pocztowy** Drogi Żelaznej Kijowsko-Brzeskiej przybywający do Brześcia o godz. 10 m. 13 z rana, komunikuje z pociągiem Kurjerskim Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej odchodzącym z Brześcia o godz. 11 m. 17 z rana, przychodzącym do Warszawy (Pragi) o godzinie 5 m. 6 po południu.

Warszawa d. 25 Września 1873 r.

N. D. 5641. Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

Podaje do wiadomości że § 32 taryfy do poboru opłat na drodze Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej zmieniony został jak następuje: „Przedmioty łatwo zapalne, gryzące lub wybuchające jak: konopie, len, bawełna, wełna i odpadki wełniane, pakuły, szmaty, sadze, siano, słoma, terpentyna, etery, olej skalny i wszelkie przetwory z niego jak: nafta, benzyna, ligroina, naftalina, kamfina, etc. zapałki fosfór, obrzynki papierowe, kwasy mineralne etc. chloran potażu etc. nieodebrane przez właściciela w ciągu jednego dnia. a wszelkie inne w ciągu dwóch dni, opłacają za każdy dzień następny, chociażby tylko rozpoczęty składowe po 1/5 kop. od puda. Dzień przybycia pociągu nie liczy się".

Zmiana ta z dniem 1-m Października r. b. wprowadzoną będzie w wykonanie.

2—3 Warszawa d. 24 Września 1873 r.

OTWARCIE SPADKOWE,
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N.D. 5719. Rejent Kancelari Ziemiańskiej w Kaliszu.

Zawiadamia, że toczy się postępowanie spadkowe:

1. Po Ludwiku Lemańskim, jako właścicielu dóbr Cielętniki, Sekursko i Borzyków ka wszystkich w powiecie Nowo-Radomskim położonych, oraz właścicielu sumy rs. 1,200 w listach likwidacyjnych i kwoty rs. 3 w gogotowiznie w Banku Polskim zdeponowanych stanowiących resztę wynagrodzenia likwidacyjnego z dóbr Cięletnik i Borzykówki, jako również właścicielu sum: rs. 1000, pod Nr. 36, rs. 9,300, pod N. 37, rs. 1800, pod N. 38*a*, rs. 950 pod Nr. 38*b*, rs. 2,000 rs. 400, rs. 1650, rs. 4500, rs. 5921 k. 85, rs. 1000, rs. 382 k. 50, rs. 1,500, rs. 790 k. 65, wszystkich pod Nr. 39, rs. 7500 pod Nr. 40 rs. 15,000 pod Nr. 41 i rs. 2,850 pod Nr. 42 na rzeczonych dobrach Cielętniki w dziale IV zahypotekowanych obciążających także dobra Sekursko pod Nr. 24, 25, 26, 27 i 28, oraz dobra Borzykówka pod N. 2, 3, działu IV wykazu, wreszcie jako właścicielu sumy rs. 1500 na dobrach Małkowie Cieleckim z powiatu Tureckiego w dziale IV pod Nr. 2 lokowanej.

2. Po Bronisławie z Jastrzębskich Sulimierskiej, wierzycielce kwoty rs. 251 k. 55 na dobrach Morawki część III z p-tu Kaliskiego w dziale IV pod Nr. 2*a* lokowanej oraz kwoty rs. 175 spłaconej z tychże dóbr złożeniem do depozytu władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w listach zastawnych pięcioprocentowych, w tymże depozycie znajdującej się.

3. Po Konstancji Świerczyńskiej pannie, wierzycielce sumy rs. 2000 na dobrach Parcice z p-tu Wieluńskiego w dziale IV pod Nr. 11 lokowanej.

4. Po Salomonie Weingott, jako współwłaścicielu nieruchomości w mieście Kaliszu pod Nr. 225 położonej.

Oraz że do uregulowania tych spadków został oznaczony termin na dzień 27 Marca (8 Kwietnia) 1874 r. w mej kancelarji urzędowej w mieście Kaliszu.

Kalisz d. 10 (22) Września 1873 r.
Edward Milewski.

N. D. 3825. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.

Skutkiem śmierci:

Józefa i Józefy z Borkowskich małż. Rostkowskich wierzycieli sumy rs. 874 k. 33 i takiejże drugiej sumy w D. IV Kolumnie Zlewków pod pozycjami ad Nr. 11 ad lit. *A* i *F* nadto co do samego Rostkowskiego jako wierzyciela rs. 337 kop. 80 w tymże Dziale pod pozycją ad Nr. 11 ad G wykazu hypotecznego nieruchomości w Lublinie pod Nr. policyjnym 315 położonej zaintabulowanych, otworzyły się spadki do regulacji, których oznacza się termin w mojej kancelarji na d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1873/4 r. godzinę 10 z rana.

Lublin d. 8 (20) Czerwca 1873 r.
1—2 Jakób Piasecki.

N. D. 5716 Rejent Kancelarji Ziemańskiej w Kielcach.

Zawiadamia iż po śmierci: 1) Ignacego Smoleńskiego współwłaściciela nieruchomości i gruntów w obrębie miasta gubernialnego Kielce położonych, w księdze wieczystej Nr. 65 oznaczonej hipotecznie uregulowanych, oraz wierzyciela sum rs. 278 kop. 85, rs. 362 kop. 70 i kosztów rs 16, rs 743 k. 50 na nieruchomościach w mieście Kielcach, N-ami hipotecznemi 58 i 59 oznaczonych, zabezpieczonych, 2) Anny Szańkowskiej wierzycielki sumy rs. 3,000, 3) Jakóba Brukner wierzyciela sumy rs. 1,900, obydwóch tych sum na dobrach Pogwizdów i Marcinkowice z okręgu Miechowskiego zahypotekowanych, 4) Heleny Zaborowskiej współwłaścicielki nieruchomości w mieście Kielcach pod Nr. hipotecznym 125 położonej, otworzyły się spadki, do uregulowania których termin prekluzyjny na dzień 2 (14) Kwietnia 1874 r. w kancelarji swej wyznacza.

Kielce d. 6 (18) Września 1873 r.
Stanisław Makowski.

N. D. 5717. *Pisarz Sądu Pokoju w Lubartowie.*

Z powodu śmierci Chemi Dawida Rozengartena dnia 27 Stycznia 1863 r. właściciela części domu w mieście Łęczny pod Nr. 112 i połowy domu pod Nr. 120 i 121, toczy się postępowanie spadkowe do uregulowania którego to spadku termin w mej kancelarji na dzień 9 (21) Kwietnia 1874 r. wyznaczam.

Lubartow d. 7 (19) Września 1873 r.
W. Czerniawski.

REGULACJE HYPOTECZNE.
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 5639. *Trybunał Cywilny w Siedlcach.*

W skutek podania Marji Xiężnej Golicyn ogłasza regulację hypoteczną realności we wsi Starejwsi, powiecie Węgrowskim, gubernji Siedleckiej położonych, dawniej do Probostwa Starowiejskiego należących, a obecnie kontraktem urzędowym d. 10 (22) Sierpnia r. b. przed Władysławem Krassowskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach sporządzonym, od Izby Skarbowej Siedleckiej nabytych.

Do regulacji hypoteki powyższych realności oznacza się termin na d. 2 (14) Stycznia 1874 r. godz. 10 z rana, przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach, i na ten termin wszystkie strony interesowane, prawo do regulowanych realności mieć mogące, pod prekluzją w prawie hypotecznem z r 1818 zastrzeżoną wzywa.

Siedlce d. 10 (22) Września 1873 r.
za Prezesa Trybunału Sędzia Ulatowski.
3—3 Sekretarz Witkowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 5495. Zarząd XI Okręgu Komunikacji.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji, podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 4 (16) Października 1873 r. o godzinie 12-ej z południa odbytą zostanie w ogólnem zebraniu Zarządu licytacja, *in plus* a 8 (20) Października tegoż roku, rownież o godzinie 12 ej z południa przetarg, na wydzierżawienie od dnia 1 (13) Stycznia 1874 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1877 r. poboru przy następujących 6-ciu mostah taryfowych, poczynając od cen dzierżawnych rocznych, wskazanych obok tychże mostów a mianowicie:

1. Na rzece Narwi pod wsią Wierzbicą od sumy rs. 2412.

2. Na rzece Narwi pod wsią Złotorją od sumy rs. 264 k. 70.

3. Na rzece Wildze pod m. Garwolinem od sumy rs. 831.

4. Na rzece Wieprzu pod wsią Kośminem od sumy rs. 1962.

5. Na rzece Wieprzu między Dorohuczą i Trawnikami od sumy rs. 750 k. 72.

6. Na rzece Mrowie pod karczmą Utratą od sumy rs. 1371.

i Mający chęć przystąpienia do licytacji, powanni przy odpowiedniem podaniu napisanem ny papierze stemplowym ceny właściwej, złożąć dowód legitymacyjny i kaucją wyrównywają cą połowie rocznej summy a mianowicie z mostów:

pod wsią Wierzbicą	rsr.	1206.
pod wsią Złotorją	"	133.
pod m. Garwolinem	"	416.
pod wsią Kośminem	"	981.
pod wsią Dorochuczą	"	376.
pod Karczmą Utratą	"	686.

i o prócz tego na koszta ogłoszenia licytacji oddzielnie po rsr. 20 gotowizną do każdego mostu.

Kaucja może być złożoną w gotowiźnie lub papierach procentowych, po kursie oznaczonym przez Ministerstwo Finansów.

Licytanci mogą codziennie z wyłączeniem dni świątecznych i galowych od godziny 9-tej z rana do 3-ej po południu przeglądać i kopiować warunki licytacyjne w biórze Zarządu XI Okręgu Komunikacji.

Warszawa e. 7 (19) Września 1873 r.
Naczelnik okręgu A. Krejsler.
Naczelnik Wydziału, Stępiński.
Buchalter Brześciański.

N. D. 5596. *Zarząd XI Okręgu Komunikacji*

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji, podaje do powszechnej wiadomości, że 8 (20) Października 1873 roku o godzinie 12 z południa, odbytą będzie w ogólnem zebraniu Zarządu licytacja, a 12 (24) Października tegoż roku, również o godzinie 12 z południa przetarg, na sprzedaż starego żelaza w ilości 4505 pudów, otrzymanego z zamiany bruku żelaznego na Aleksandrowskim moście, poczynając *in plus* od sumy rubli dwa tysiące siedmset trzy, obliczonej protokółem szacunkowym.

Licytanci przy podaniu napisanem na papierze stemplowym ceny właściwej, obowiązani są złożyć na zadatek rs. 271 i na pokrycie kosztow ogłoszenia licytacji rs. 20 w gotowiźnie.

Licytanci mogą codziennie z wyłączeniem dni galowych i świątecznych od godziny 9-tej z rana do 3-ej z południa przeglądać i kopjować warunki licytacyjne w biórze Zarządu Komunikacji.

Warszawa d. 11 (23) Września 1873 r.
Naczelnik okręgu A. Krejsler.
Naczelnik Wydziału Stępiński.
Buchalter Brześciański.

N. D. 5664. *Zarząd Warszawskiego Ober-Policmajstra.*

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości że w dniu 4 (16) Października r. b., od godziny 12 w południe, w gmachu Zarządu, odbywać się będzie sprzedaż przez publiczną licytację rozmaitych przedmiotów i rzeczy znalezionych lub odebranych od osób podejrzanych, jak również różnych srebrnych i złotych wyrobów w depozycie Zarządu znajdujących się, po odbiór których właściciele pomimo prawem zastrzeżonych terminów nie zgłosili się. Sprzedaż odbywać się będzie za gotowe zaraz płacić się mające pieniądze. 3—3

N. D. 5672 *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Na zasadzie arr. 682 K. P. S. podaje do wiadomości, iż na żądanie Amelji z Milewskich Miszewskiej, Józefata Miszewskiego, podpisarza Sądu Pokoju w Prasnyszu, żony w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, czyli obojga małżonków Miszewskich, w mieście powiatowem Prasnyszu zamieszkałych, tudzież Adolfa Koppe, byłego podpisarza Sądu Pokoju w Mławie, jako ojca i głównego opiekuna nieletnich Lucjana, Aleksandra, Celiny, Walerji i Joanny rodzeństwa Koppe, z niegdy Heleną-Józefą-Aleksandrą 3-ch imion z Milewskich, w małżeństwie z rodzonych dzieci, imieniem własnem i na rzecz tychże działającego, w m. powiatowem Mławie, gubernji Płockiej zamieszkałego, zaś zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego obrane mających u Stanisława Chrzanowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Płocku, w temże mieście zamieszkałego; w poszukiwaniu od Anastazji ze Smolińskich i Błażeja małż. Kołakowskich, właścicieli części ziemskiej szlacheckiej Jaźwiny lit. A. we wsi Jaźwinach powiecie Ciechanowskim położonej, zamieszkałych, sumy rs. 1761. dla Amelji z Milewskich Józefata Miszewskiego żony, i sumy rs. 1761 k. 11$^3/_4$, dla Adolfa Koppe, imieniem i na rzecz nieletnich, wyżej wymienionych, czyniącego, przypadającej, obu tych sum z procentem po 6%, od d. 12 (24) Czerwca 1865 r. z chwilą zapłaty należnym, lub takim, jaki się za należny okaże, z większej sumy rs. 6297 k. 11$^3/_4$, pochodzących i kosztami poprzedniej egzekucji, wydania i doręczenia nakazu, oraz dalszemi; aktem Konstantego Winnickiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Płocku, pod d. 23 i 24 Lutego (7 i 8 Marca) r. b. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia.

Część ziemska szlachecka.

Jaźwiny lit. A. na wsi Jaźwinach położona, będąca własnością Anastazji ze Smolińskich i Błażeja małż. Kołakowskich, położona w gubernji Płockiej, powiecie Ciechanowskim w jurisdykcji Sądu Pokoju w Prasnyszu, w gminie Bartołdy, parafji Zielona, w odległości od miasta powiatowego Prasnysza wiorst 10, od Ciechanowa wiorst 13, Pułtuska wiorst 35, Warszawy wiorst 94, i obejmująca ogólnej przestrzeni miary nowopolskiej morgów 95 pr. 285, z której odpadło na uposażenie uwłaszczonych włościan około morgi jednej pr. 122. W tak pozostałej resztującej przestrzeni, zawierającej mor. 94 pr. 163, mieści się: gruntu ornego około mor. 82, łąk jednokośnych około mor. 8, ogrodów owocowych i warzywnych około mor. 4, dróg, rowów, pastwisk i nieużytków około pr. 163. Gospodarstwo prowadzone jest trzypolowe. Wysiewa się: oziminy około korcy 30, to jest pszenicy korcy 20, a reszta żyta, jarzyny około korcy 30.

Wieś Jaźwiny graniczy: na wschód, z wsią Brzozowem i Bartołdy, na południe, z wsią Żalne, na zachód, z dobrami Kozłowo-Pęczki, i na północ, z wsią Bartołdami. Zajęta część ziemska na wsi tej położona, nie stanowi jednej całości, owszem przedzielona jest innemi dziedzinami współwłaścicieli dóbr Jaźwiny, w ten sposób.

A. W siedlisku wiejskim:

1. Ogród owocowy, obejmujący drzew szczepnych około sztuk 80, położony od wschodu przy drodze do Pęczek prowadzącej, ciągnący się do łąk własnych i na południe dotykający zabudowania Walerego Kołakowskiego, płotem żerdzianym w części okolony, obejmujący około morgi jednej.

2. Ogród warzywny, od północy przy gruncie Walerego Kołakowskiego, na południe za ogrodem owocowym własnym, a od zachodu z działami Walerego Kołakowskiego graniczący obejmujący około morgi jednej.

3. Ogród warzywny, pod zabudowaniami Walerego Kołakowskiego, pomiędzy gruntami na wschód, północ i zachód Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi 1.

4. Ogród warzywny, przy rowie, poczynając się na północ od siedliska Tomasza Grabowskiego, ciągnący się na południe do łąk własnych, w którym jest studzienka balikami ocembrowana, z żurawiem, obejmujący około morgi jednej.

B. W polu pod Kozłowo-Pęczki.

5. Pas ziemi zagonów pięć, z działem łąki poczynający się od ogrodu własnego i ciągnący się na zachód do granicy Kozłowo-Pęczki, pomiędzy miedzami od południa Tomasza Grabowskiego, a na północ Walerego Kołakowskiego, obejmujący przybliżonej rozległości około mor. 2 pr. 150.

6. Pas ziemi zagonów 5, z działem łąki, poczynający się od ogrodu własnego, położony w takichże granicach jak poprzedni, obejmujący przybliżonej rozległości około morgi jednej pr. 250.

7. Pas ziemi zagonów siedm, z działem łąki, położony przy ogrodzie własnym, ciągnący się na zachód do granicy Kozłowo-Pęczki, pomiędzy miedzami od południa i północy Walerego Kołakowskiego, zawierający przybliżonej rozległości około mórg 3.

8. Pas ziemi zagonów siedm, z działem łąki, graniczący na zachód z Kozłowem-Pęczki i położony pomiędzy miedzami od południa Walerego Kołakowskiego, a od północy Tomasza Grabowskiego, obejmujący przybliżonej rozległości około mórg 3.

9. Pas ziemi zagonów 5, biorący początek od ogrodu warzywnego własnego, po za zabudowaniami Walerego Kołakowskiego, ciągnący się na zachód do granicy Kozłowo-Pęczki, pomiędzy miedzami od południa Tomasza Grabowskiego, a od północy Walerego Kołakowskiego, obejmujący przybliżonej rozległości około mórg 2.

10. Pas ziemi zagonów 4, od tegoż ogrodu, graniczący na zachód z Kozłowem-Pęczki, pomiędzy miedzami od południa i północy Walerego Kołakowskiego, obejmujący przybliżonej rozległości około morgi jednej pr. 150.

11. Pas ziemi zagonów 5. biorący początek od tegoż ogrodu własnego, ucinający się na zachód przy dziale Tomasza Grabowskiego, a od południa i północy graniczący z działem Walerego Kołakowskiego, obejmujący przybliżonej rozległości około morgi 1 pr. 150.

12. Pas ziemi w tymże polu, w nowinach, pomiędzy gruntami od południa i północy Walerego Kołakowskiego, ucinający się na zachód przy gruntach własnych i Tomasza Grabowskiego, obejmujący przybliżonej rozległości około morgi jednej.

13. Pas ziemi zagonów kliniastych 20, poczynający się od gruntów pod pozycją poprzednią opisanych i ciągnący się na zachód do granicy Kozłowo-Pęczki, pomiędzy miedzami od południa Walerego Kołakowskiego, a na północ Tomasza Grabowskiego, obejmujący przybliżonej rozległości około morgi jednej.

14. Pas ziemi zagonów 4, graniczący na zachód z łąką Tomasza Grabowskiego, a od wschodu Walerego Kołakowskiego, i ucinający się pomiędzy miedzami na południe Tomasza Grabowskiego, a na północ Walerego Kołakowskiego, obejmujący przybliżonej rozległości około pr. 150.

15. Pas ziemi zagonów 3, z działem łąki od zachodu, poczynający się od gruntów własnych, ucinający się na wschód przy gruntach Walerego Kołakowskiego, oraz przy miedzy na północ Tomasza Grabowskiego, a na południe graniczący z ogrodem Walerego Kołakowskiego, obejmujący przybliżonej rozległości około morgi jednej.

16. Pas ziemi zagonów 3, poczynający się na południe od ogrodu Walerego Kołakowskiego, ucinający się na północ przy gruntach Tomasza Grabowskiego i graniczący z działami od zachodu Walerego Kołakowskiego, a od wschodu Tomasza Grabowskiego, obejmujący przybliżonej rozległości około pr. 150.

17. Pas ziemi. poczynający się od zabudowań własnych, ciągnący się na północ do gruntów Tomasza Grabowskiego, przy miedzy od zachodu Walerego Kołakowskiego położony, obejmujący około morgi jednej pr. 100.

18. Pas ziemi zagonów 11, przy drodze do Bartold, ciągnący się na zachód przy siedliskach własnych, a na północ przy miedzy Walerego Kołakowskiego, obejmujący przybliżonej rozległości około morgi jednej pr. 150.

19. Pas ziemi, od wschodu, przy tejże drodze do Bartold prowadzącej, biorący początek na południe stykający się z działem Tomasza Grabowskiego, a na północ graniczący z wezgłowiem, czyli z działami innych współwłaścicieli wsi Jaźwin, obejmujący przybliżonej rozległości około pr. 150.

20. Pas ziemi zagonów 10, pomiędzy gruntami na południe i północ, własnemi, na wschód zaś i zachód pomiędzy miedzami Walerego Kołakowskiego obejmujący przybliżonej rozległości około morgi jednej.

21. Pas ziemi zagonów 3, od południa i północy, stykający się z gruntami własnemi, na zachód z działem Walerego Kołakowskiego, a na wschód Tomasza Grabowskiego, obejmujący przybliżonej rozległości około pr. 23.

22. Pas ziemi zagonów 6, pomiędzy działami od zachodu, południa i północy Tomasza Grabowskiego, ciągnący się na wschód do drogi Bartold prowadzącej, obejmujący przybliżonej rozległości około pr. 150,

23. Pas ziemi zagonów 3, od tychże gruntów i do drogi Bartołdskiej, pomiędzy miedzami od południa i północy Tomasza Grabowskiego, obejmujący przybliżonej rozległości około pr. 200.

24. Pas ziemi przy drodze Turowskiej, pomiędzy działami od południa, zachodu i północy Tomasza Grabowskiego, przez 4 i 8 zagonów na szerokość ciągnący się, obejmujący około morgi jednej pr. 150.

25. Pas ziemi zagonów 7, poczynający się na wschód od drogi Bartołdskiej, ciągnący się na zachód do gruntów Tomasza Grabowskiego, pomiędzy miedzami od południa tegoż Tomasza Grabowskiego, a od północy Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi jednej.

26. Pas ziemi zagonów 2, poczynający się od południa od gruntów Tomasza Grabowskiego, ciągnący się na północ do granicy Pęczki, pomiędzy miedzami na wschód i zachód Tomasza Grabowskiego, obejmujący około morgi 1.

27. Pas ziemi zagonów 3, pomiędzy gruntami od południa Walerego Kołakowskiego, a od wschodu i zachodu Tomasza Grabowskiego, obejmujący około morgi jednej.

28. Pas ziemi zagonów 4, przy drodze Bartołdskiej, pomiędzy gruntami, od południa Walerego Kołakowskiego, a na północ Tomasza Grabowskiego i zachód gruntami własnemi obejmujący około morgi jednej pr. 150.

C. W polu pod Brzozowo.

29. Pas ziemi, poczynający się kliniasto od drogi Bartołdskiej, pomiędzy gruntami od wschodu Walerego Kołakowskiego, a od południa Tomasza Grabowskiego, obejmujący około morgi jednej.

30. Pas ziemi zagonów 9, pomiędzy gruntami od wschodu, południa i północy Tomasza Grabowskiego, obejmujący około morgi 1.

31. Pas ziemi zagonów 2, biorący początek od zachodu od drogi Bartołdskiej, a na wschód i południe pomiędzy gruntami Walerego Kołakowskiego i Tomasza Grabowskiego, obejmujący około pr. 150.

32. Pas ziemi, poczynający się na zachód od tejże drogi Bartołdskiej i pomiędzy gruntami od południa Tomasza Grabowskiego, a północy Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi jednej

33. Pas ziemi zagonów 2, poczynający się na południe od gruntu Walerego Kołakowskiego, a na północ do wygony całej wsi i do pastwisk ogólnych ciągnący się, obejmujący około pr. 150.

34. Pas ziemi zagonów 3, poczynający się na wschód od siedlisk wiejskich i ciągnący się do dróżki Poręby zwanej, pomiędzy gruntami od południa Tomasza Grabowskiego, a północy Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi jednej.

35, Pas ziemi zagonów 8, poczynający się od tychże siedlisk wiejskich, na wschód do granicy Bartołdskiej, pomiędzy gruntami od południa Tomasza Grabowskiego, a północy Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgów 3 prętów 80.

36. Pas ziemi zagonów 5, poczynający się od siedlisk wiejskich ciągnący się na wschód do gruntów Tomasza Grabowskiego i pomiędzy działem od północy Walerego Kołakowskiego, a na południe ucinający się przy drodze do Brzozowa prowadzącej, obejmuje około morgi jednej.

37. Pas ziemi zagonów 5, takoż od siedlisk wiejskich, a na wschód z wezgłowiami graniczący pomiędzy gruntami od północy Walerego Kołakowskiego, a południa granicą Brzozowo, obejmujący około morgi jednej.

38. Pas ziemi, poczynający się od drog Brzozowskiej; ciągnący się na południe do graniczki własnej, pomiędzy gruntami od wschodu Tomasza Grabowskiego; a od zachodu z wezgłowiami, obejmujący około morgi jednej.

39. Pas ziemi pomiędzy gruntami na wschód zachód i północ Tomasza Grabowskiego, a od południa Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi jednej prętów 150.

40. Pas ziemi zagonów 2, poczynający się od drogi Brzozowskiej, pomiędzy gruntami na zachód Tomasza Grabowskiego, a od wschodu Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi jednej.

41. Pas ziemi zagonów 10, poczynający się od drogi Brzozowskiej, pomiędzy gruntami od wschodu Tomasza Grabowskiego, a od zachodu Walerego Kołakowskiego obejmujący około mórg 3.

42. Pas ziemi zagonów 3, wśród pola pod Brzozowem położony, pomiędzy gruntami od wschód, zachód i północ Tomasza Grabowskiego, a na południe Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi jednej prętów 150.

43. Pas ziemi zagonów 4, ucinający się przy drodze Brzozowskiej, pomiędzy gruntami na wschód Tomasza Grabowskiego a na zachód Walerego Kołakowskiego. obejmujący około prętów 150.

44. Pas ziemi zagon jeden, przy drodze Brzozowskiej, na wschód, zachód i północ pomiędzy gruntami Tomasza Grabowskiego, obejmujący około morgi jednej prętów 150.

45. Pas ziemi zagonów 5, pod krzyżem i granicą Bartold, pomiędzy gruntami na zachód północ i południe Tomasza Grabowskiego, obejmujący około morgi jednej prętów 150.

46. Pas ziemi zagonów 10, przy granicy Bartołdskiej, ciągnący się do dróżki Poręby zwanej, pomiędzy gruntami na południe i północ Walerego Kołakowskiego, obejmujący około mórg 3.

47. Pas ziemi zagonów 5, poczynający się na zachód od Tomasza Grabowskiego a na wschód ciągnący się do granicy Brzozowy pomiędzy gruntami od południa i północy Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi jednej prętów 150.

48 Pas ziemi zagonów 8, w granicach jak powyższy pomiędzy gruntami od południa Tomasza Grabowskiego a północy Walerego Kołakowskiego, obejmujący około mórg 2.

D. W polu pod wieś Żalne.

49. Pas ziemi zagonów 15, przy granicy Brzozowskiej ciągnący się do wezgłowia pomiędzy gruntami na północ Walerego Kołakowskiego a na południe Tomasza Grabowskiego, obejmujący około morgi jednej.

50. Pas ziemi zagon jeden przy tejże granicy Brzozowskiej i pomiędzy gruntami na południe Walerego Kołakowskiego, a na północ Tomasza Grabowskiego obejmujący około prętów 100.

51. Pas ziemi zagonów 4, od graniczki wsi Jaźwiny pod Brzozowo pomiędzy gruntami od wschodu Tomasza Grabowskiego, a od zachodu Walerego Kołakowskiego, obejmujący około prętów 150.

52. Pas ziemi zagonów 4, przy graniczce Jaźwiny pomiędzy gruntami od wschodu i zachodu Walerego Kołakowskiego, obejmujący około prętów 150.

53. Pas ziemi zagonów 4, w granicach jak powyższy, obejmujący około prętów 150.

54. Pas ziemi zagonów 3, przy tejże graniczce Jaźwiny pomiędzy gruntami od wschodu Tomasza Grabowskiego a zachodu Walerego Kołakowskiego, obejmujący około prętów 150.

55. Pas ziemi zagonów 10, od graniczki Jaźwiny do wezgłowiów ciągnący się pomiędzy gruntami od wschodu i zachodu Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi jednej.

56. Pas ziemi zagonów 4, poczynający się od pastwisk ogólnych ciągnący się do granicy Pęczki pomiędzy gruntami na wschód Tomasza Grabowskiego a na zachód Walerego Kołakowskiego, obejmujący około prętów 150.

57. Pas ziemi zagonów 10, poczynający się na północ od wezgłowia czyli gruntów Tomasza Grabowskiego i ciągnący się do granicy Pęczk pomiędzy gruntami na wschód i zachód Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi jednej.

58. Pas ziemi zagonów 10, przy granicy Pęczki pod Krzyżem położony, na wschód przy gruntach własnych od północy pomiędzy gruntami Walerego Kołakowskiego a od południa graniczący z Pęczkami, obejmujący około morgi jednej.

59. Pas ziemi zagonów 3, od południa graniczący z Pęczkami do wezgłowia, na wschód i północ ciągnący się do gruntów Walerego Kołakowskiego, obejmujący około prętów 150.

60. Pas ziemi zagonów 12, w siedlisku zwany, położony od południa, graniczący z Pęczkami i ciągnący się do graniczki Jaźwiny pomiędzy gruntami od wschodu Tomasza Grabowskiego, a od zachodu Walerego Kołakowskiego, obejmujący około mórg 2.

61. Pas ziemi zagonów 10, poczynający się od gruntów własnych, na zachód graniczący z Pęczkami, pomiędzy gruntami od południa Tomasza Grabowskiego i uwłaszczonych, a północy Walerego Kołakowskiego, obejmujący około mórg 2.

62. Pas ziemi zagonów 10, pomiędzy gruntami od wschodu i południa Walerego Kołakowskiego, a północy Tomasza Grabowskiego, obejmujący około mórg 2.

63. Pas ziemi zagonów 10, poczynający się od gruntów własnych, ciągnący się na zachód do granicy Pęczk pomiędzy miedzami od południa Tomasza Grabowskiego, a północy Walerego Kołakowskiego, obejmujący około mórg dwie.

64. Pas ziemi zagonów 5, przy tejże graicy pomiędzy gruntami na północ ogólnemi a od południa Walerego Kołakowskiego, obejmujący około mórg 2.

65. Pas ziemi zagonów 10, poczynający się od granicy Jaźwiny i pomiędzy gruntami od wschodu Walerego Kołakowskiego a zachodu Tomasza Grabowskiego, obejmujący około morgi jednej.

66. Pas ziemi Gajem zwany, pomiędzy gruntami ogólnemi, obejmujący około mórg 5, prętów 150.

67. Pas ziemi, z działem łąki, poczynający się od graniczki Jaźwiny i pomiędzy gruntami od wschodu Tomasza Grabowskiego, a od zachodu Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi jednej.

68. Pas ziemi, z działem łąki od graniczki Jaźwin poczynający się pomiędzy gruntami od wschodu i zachodu Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi jednej.

69. Pas ziemi z działem łąki stykający się na południe z gruntami własnemi i ucinający się przy rowie przez łąkę idącym, pomiędzy gruntami od wschodu i zachodu Walerego Kołakowskiego obejmujący około prętów 150.

70. Pas ziemi, z działem łąki jak powyższy, pomiędzy gruntami od wschodu Tomasza Grabowskiego a na zachód Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi jednej.

71. Pas ziemi jak powyższy, z działem łąki, pomiędzy gruntami od wschodu Walerego Kołakowskiego, a zachodu Tomasza Grabowskiego, obejmujący około prętów 180.

72. Pas ziemi, z działem łąki, przy drodze z Jaźwin do Pęczk ciągnący się na południe do gruntów własnych pomiędzy gruntami od zachodu Tomasza Grabowskiego a od wschodu Walerego Kołakowskiego obejmujący około morgi jednej.

73. Pas ziemi zagonów 8, w granicy jak powyższy pomiędzy gruntami od wschodu Tomasza Grabowskiego a od zachodu Walerego Kołakowskiego, obejmujący około morgi jednej

74. Pas ziemi zagonów 10, z działem łąki tak jak powyższy położony pomiędzy gruntami od wschodu i z zachodu Walerego Kołakowskiego. obejmujący około morgi jednej.

75. Pas ziemi zagonów 3, z działem łąki jak powyższy pomiędzy gruntami od zachodu Walerego Kołakowskiego a od wschodu Tomasza Grabowskiego, obejmujący około prętów 10.

76 Pas ziemi z działem łąki jak powyższy pomiędzy gruntami od wschodu i zachodu Walerego Kołakowskiego obejmujący około prętów 150.

Na zajętej części ziemskiej Jaźwiny znajdują się następujące budowle:

a) Chałupa z drzewa w węgieł, na podwalinie, dachem słomianym kryta, z przystawką przy wchodzie deskami obitą, frontem do północy postawiona, zawierająca długości łokci 20 c. li 6, szerokości łokci 12, wysokości łokci 4, obejmująca izb trzy, komórkę i oddzielną sachnię ze zwyczajnem kotliskiem, a nadto wschody pod strych prowadzące, zamieszkała przez dłużników.

b) Przy chałupie powyższej, w szczycie od wschodu chlew z bali w słupy, walący się bez drzwi i podłogi słomą kryty, długości łokci 7, szerokości łokci 5, wysokości łokci $3^1/_2$

c) Studnia balikami cembrowana z żurawiem, w bliskości chałupy wyżej opisanej.

d) Szopa z bali w słupy i łątki słomą kryta, od wschodu frontem postawiona, o dwóch wejściach, długości łokci 19, szerokości łokci 11, wysokości łokci 4 cali 2. W szczycie szopy tej od południa jest:

e) Chlewik z balików w słupki, walący się, o jednym wejściu, długości łokci $3^1/_2$, szerokości łokci 5 i wysokości łokci 3.

f) Stodoła z bali w słupy, waląca się i do użytku niezdatna, słomą kryta, o dwóch klepiskach i sześciu zasiekach, przy łączce własnej i od zachodu szczytem z budowlami Walerego Kołakowskiego stykająca się, mająca długości łokci 32, szerokości łokci 9, wysokości łokci 4. Oprócz tego na wsi pomiędzy zabudowaniami wiejskiemi są:

g) Stodoła z balików w słupy o dwóch klepiskach i trzech zasiekach, słomą kryta, waląca się, długa łokci 27, szeroka łokci 7, wysoka łokci 3.

h) Pół chałupy z bali w węgieł, słomą krytej, obejmującej, jedną izbę, kotlisko i piec z surówki oraz dwa okna, zamieszkała przez Adama Smolińskiego, zastawnika; druga połowa chałupy tej należy do uwłaszczonego włościanina.

Uwłaszczony na zajętej części ziemskiej ma prawo pasania bydła na całej przestrzeni zajętych dóbr łącznie z właścicielem. Uwłaszczona przestrzeń gruntów jest rozseparowaną.

Propinacja na pomienionej części ziemskiej należy tak do dłużników, jako też i innych właścicieli, lecz że oni szynku nie utrzymują, żadnego więc z tego tytułu niema dochodu.

Według oświadczenia dłużników, dopełniającemu zajęcia komornikowi mieli oni z zajętej przestrzeni sprzedać aktem urzędowym przed Cybulskim rejentem zeznanym, Waleremu Kołakowskiemu 16 ½ morgów gruntu za sumę rsr. 937 kop. 50 i szacunek umówiony odebrać, aktu jednak sprzedaży, pomimo wezwania ich o to, nie przedstawili. Oświadczyli oni na to, że w procencie od wypożyczonej sumy rs. 940 oddali w zastawne posiadanie Adamowi Smolińskiemu, Janowi Kołakowskiemu, Piotrowi Orłowskiemu i Nikodemowi Kownackiemu z zajętej przestrzeni gruntu ornego morgów 18 które ziarnem zastawników obsiane zostały i tak nabycie, jako też i zastaw na gruncie jest wykonywane, umowy przecież tej również nie okazano.

Przychody z zajętej części ziemskiej stanowi głównie gospodarstwo rolne, a dochód gotowy tylko z ogrodu owocowego być może.

Z dóbr Jaźwiny opłaca się rocznie podatków skarbowych w ogóle rsr. 107 kop. 79, a zaległość w podatkach tych wynosi rsr. 46 kop. 87 $^1/_2$.

Protokół zajęcia doręczony został w kopijach: 1) Adamowi Woźnickiemu, pisarzowi sądu pokoju w Prasznyszu, i 2) Franciszkowi Łaguna, wójtowi gminy Bartołdy, do której wieś Jaźwiny należy, obu w dniu 27 lutego (11 marca) 1873 r.

Akt zajęcia wniesiono do księgi wieczystej dóbr ziemskich Jaźwiny lit. A., w okręgu Prasnyskim położonych, pod dniem 6 (18) Czerwca r. b., a do księgi zaaresztowań, w kancelarji pisarza trybunału cywilnego w Płocku utrzymanej, dnia dzisiejszego.

Pierwsze ogłoszenia zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych przygotowanych do sprzedaży w drodze przymusowego wywłaszczenia części ziemskiej szlacheckiej Jaźwiny lit. A., na wsi Jaźwinach. w okręgu Prasnyskim położonej, odbędzie się na audjencji Trybunału cywilnego w Płocku, o godzinie 10-tej z rana, **w dniu 14 (26) sierpnia 1873. r.,** a następuje dwie publikacje, co dwa tygodnie kolejno po sobie idące, odbyte zostaną.

Płock dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1873 r.

Assesor Kollegialny A. Bielski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej trybunału cywilnego w Płocku.

Płock. dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1873 r.

Assesor Kolegialny A. Bielski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień warunków licytacyjnych, przygotowanych do sprzedaży w drodze przymuszonego wywłaszczenia części dóbr Jazwiny lit. A. w O-gu Prasnyskim położonej, Trybunał Cywilny w Płocku decyzją swą pod dniem 11 (23) Wrzesnia 1873 r. wydaną termin do przygotowawczego pomienionej części przysądzenia wyznaczył na dzień 27 Listopada (9 Grudnia) 1873 r. godzinę 10-ą z rana na audjencji tegoż Trybunału, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,000, w warunkach licytacyjnych podanej,

Płock d. 11 (23) Września 1873 r.

J. Piętka.

N. D. 5712. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa Ostrowskiego, obywatela, w mieście Płocku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Ludwika Sniechowskiego, Obrońcy przy Radzie Stanu i Patrona rownież w Płocku mieszkającego obrane mającego, który to Patron popieraniem sprzedaży dobr poniżej opisanych zajmować się będzie w egzekucji sądowej, z mocy prawnych tytułów, przeciwko Cyprjanowi Umińskiemu i Józefowi Umińskiemu, właścicielom dóbr, pierwszemu we wsi Rokiciu, a drugiemu na folwarku Florencji, w okręgu Lipnowskim zamieszkałym rozwiniętej, Józef Lubinkowski, Komornik przy Trybunale tutejszym, aktem w dniu 8 (20) Sierpnia r. b. zaczętym, a dnia 11 (23) Sierpnia t. r. ukończonym, zajął na sprzedaż, w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA

Rokicie lit. **A. B. C. D. E. F. G.** z przyległościami, to jest: z folwarkiem nowoerygowanym, zwanym Florencją, i Rumunkami, Powsino zwanemi, w okręgu Lipnowskim położoną, z których dobra główne Rokicie w posiadaniu Cyprjana Umińskiego, a folwark Florencja w posiadaniu Józefa Umińskiego zostają.

Dobra zajęte leżą w gminie Osiek, parafji Ligowo, w obrębie Sądu Pokoju okręgu Lipnowskiego, odległe są od miast: Skempe o wiorst 7, od Sierpca o wiorst 14, od Lipna o wiorst 21, a szczegółowy opis tych dóbr jest następujący:

Zabudowania dworskie:

1. Trzy domy mieszkalne, to jest:

a) dwór nowy, z drzewa, o 2-ch kominach, murowanych z cegły palonej, obok tego,

b) Dwór stary, z drzewa szachulcu w zamek, komin murowany z cegły palonej, oba te dwory są kryte dachem smołowcowym.

c) budynek z szachulcu w zamek, komin murowany z cegły palonej, dranicami kryty.

W szczycie tego budynku jest przystawka a przy tej kloaka z desek deskami pokryta.

2) Oddzielnie kloaki z drzewa krzyżulcu, deskami obite i pokryte.

3. Dzwonek mosiężny w słupie, do zwoływania ludzi.

4. Spichrz, z cegły palonej, dachówką kryty o piętrze.

5. Stajnia cugowa, w pruski mur z drzewa krzyżulcu murowana, dachówką kryta.

6. Stajnie gościnne z drzewa w słupy, dranicami kryte.

7. Owczarnia z cegły palonej, dachówką karpiówką pokryta.

8. Stodoła z drzewa dranicami kryta.

9. Stodoła masiv, z cegły palonej murowana.

10. Stodoła okrągła, na sposób angielski z cegły palonej murowana, deskami kryta.

11. Szopy i stajnie forualskie, murowane z cegły palonej, dranicami kryte.

12. W podwurzu gumiennym studnia, balami opogródkowana. z żurawiem na słupie.

13. Przy dworze druga studnia, balami opogródkowana.

14. Dom z drzewa szachulcu, deskami obity, komin z cegły palonej, a pod spodem tegoż sklep murowany z kamieni i cegły.

Zabudowania na wsi należą do dworu;

1. Chałupa z szachulcu w zamek słomą kryta, w tej mieszkają włódarz, do gospodarstwa dworskiego i parobcy dworscy nieuwłaszczeni, przy tej.

2. Kurniki z szachulcu w zamek, słomą kryte.

3. Stajenka w słupy słomą kryta.

4. Studnia balami opogródkowana.

5. Chałupa w której jest kuźnia z mieszkaniem dla kowala, w tej mieszka Kowalski, kowal, ze swemi statkami, gdyż gruntowych nie ma. Ma ogrodu prętów 150, ordynarji żyta korcy 6, jęczmienia 2 korce, grochu korzec, soli garncy 4, i zasługi złp. 180, czyli rs. 27 i za to robi wszelką robotę do dworu, w chałupie tej mieszkają ludzie dworscy owcarz i parobek nieuwłaszczeni.

6. Dom należący do młynarza, wystawiony z drzewa szachulcowego, komin z cegły murowany, słomą kryty, w nim mieszka młynarz Leon Mikołajewski, ma ogrodu morgę jedną, łąki prętów 150, z wiatraka tego płaci rocznej dzierżawy złp. 300 czyli rs. 45.

7. Wiatrak był wystawiony z drzewa w słupy, z kompletnemi wewnętrznemi urządzeniami lecz w skutek burzy rozwalony został, obecnie tylko materjał na gruncie znajduje się.

W drugiej części wsi są jeszcze zabudowania dworskie, to jest za ogrodem dworskim.

8. Dom z szachulcu w zamek, komin murowany, słomą kryty, w tym mieszkają Hilary Fabianowski, lokaj, i ogrodowy, oraz Franciszek Zabelski, rządca.

9. Chlewek z bali na słupach, słomą kryty.

10. Karczma z bali w słupy słomą kryta, komin murowany, w niej mieszka karczmarz, Henryk Szultz, który trzyma od dziedzica propinacją od dnia 12 (24) Kwietnia 1866 r. płaci rocznie dzierżawy złp. 800, czyli rs. 120; przy niej są:

11. Chlewki i szopki, z bali na słupach, słomą kryte.

12. Stodoła za wsią, z bali na słupach, bez dachu.

Zabudowania, do uwłaszczonych włościan należące: chałup siedm, z drzewa postawione, każda o jednym kominie murowanym, jak niemniej przy tychże znajdują się inne pomniejsze zabudowania, dalej oprócz powyższych są jeszcze dwie chałupy, także z drzewa postawione, o jednym kominie murowanym, w części przez uwłaszczonych a w części nieuwłaszczonych włościan zamieszkałe: w chałupach powyższych mieszkają: 1. Mikołaj Garkowski, 2. Tomasz Rybicki, uwłaszczeni, oraz 3. Konstanty Sosnowski, nieuwłaszczony parobek dworski, i Józefa Konoszyńska, uwłaszczona, reszta mieszkań należy do dworu.

Siedliska dworskie: 1. Siedliska na których są zabudowania folwarczne i gumienne, plac przed domem i w pośrodku zabudowań, w gruncie klasy III, obejmują około morg 6.

2. Siedliska pod zabudowaniami, czyli chałupami dworskiemi, w gruncie klasy II, około morg 2 pr. 100.

Ogrody dworskie:

1. Ogród owocowy dworski, który ma drzewa rodzajne, jako to: gruszki, jabłonie, śliwki i wiśnie, w gruncie klasy II, obejmuje około morgów 4.

2. Ogród warzywny, do włodarza należący, w gruncie klasy II, ma prętów 150.

3. Ogród dworski, kapuśnik zwany, obejmuje rozległości w gruncie klasy II, około morgów 2.

4. Ogródek za domem ogrodowego, w gruncie klasy II, obejmuje około pr. 120.

5. Ogród dworski, w gruncie klasy II, obejmuje morgę 1 pr. 60.

Grunta orne folwarczne:

1. Grunta orne folwarczne podzielone na 10 pól, obejmują ogólnej rozległości w gruncie klasy II, około morgów 413.

2. Kawał gruntu, gdzie jest torf kopany, obejmuje morgów 5.

Paśniki:

1. Kawał gruntu, na paśnik dla inwentarzy przeznaczony, w większej części jałowcem i młodą trzciną zarosły, obejmuje około morgów 10.

2. Przy drodze, z Rokicia do Osieka idącej, kawał gruntu nieużytecznego obejmuje morg. 2.

3 Paśnik, także dla inwentarzy, młodą brzeziną i jałowcem zarosły klasy III, obejmuje morgów 60.

Łąki. Łąki, poczynające się od granicy wsi Ligowa, a cągnące się przy gruntach uwłaszczonych włościan Rokicia, obejmują ogólnej rozległości w gruncie klasy II, około morgów 62.

Wody:

1. Kanalik w podwórzu dworskim, zarybiony karaskami, obejmuje powierzchni około pr. 80.

2. Kanalik drugi także zarybiony, obejmuje powierzchni pr. 60.

Siedliska wiejskie. Siedliska, na których są zabudowania gospodarskie włościan uwłaszczonych w gruncie klasy II, morgów 1 prętów 140.

Grunta orne i ogrody uwłaszonych włościan.

1. Grunta orne i ogrody przy chałupach, w gruncie klasy II, morgów 12.

2. Grunta dla tychże włościan pod nawóz dawniej, a teraz jako do uwłaszczonych należące, w pośrodku folwarcznych gruntów będące, w gruncie klasy II, morgów 3.

Nieużytki. Trakt z Sierpca do Skempego, drogą do Osieka i Grabowca obejmuje morgów 6.

Ogólna rozległość folwarku i wsi Rokicie wynosi morgów 591 pr. 110.

Ludność, oprócz powyżej przy domach mieszkalnych wiejskich wymienionych, w zajętej wsi Rokicie jest następująca: 1. Maciej Czarnecki. 2. Józef Gutman, 3. Józef Sobecki, sołtys, 4. Teofil Dąbrowski, 5. Abracham Kałma, 6. Maciej Kazimierkiewicz, 7. Mikołaj Marcinkowski, 8. Franciszek Kawecki, 9. Jakób Reszczyński, 10. Józefa Konoszyńska, 11. Hilary Fabianowski, 12. Tomasz Rybicki, 13. Mikołaj Gołkowski, 14. Jakób Sejferdt, 15. Jadwiga Kamińska, 16. Andrzej Bieńkowski, 17. Józef Kwiatkowski, 18. Józef Pitasowski, 19. Bonifacy Trciński 20. Tomasz Krzemiński.

Wszyscy, wyżej wymienieni włościanie są uwłaszczeni, posiadając grunta z zabudowaniami jak powyż wyrażono, bez żadnych obowiązków dla dworu, a to z zasady Nawyższego manifestu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. W dobrach zajętych Rokicie, wedle postanowienia rządu, z dnia 8 Lipca 1823 r. inwentarze żywe i sprzęty gospodarskie, oraz maszyny które również z dobrami temi zajęto są następujące: 1) koni fornalskich różnej maści i lat sztuk 16, 2) krów różnej maści i lat 10. 3) jałowizny w drugim i trzecim roku sztuk 6, 4) owiec macior sztuk 300, 5) skopów cejtaków sztuk 200; 6) baranów sztuk 10, 7) Jałowizny roczniaków sztuk 50, 8) wozów szybowanych na żelaznych osiach sztuk 4, 9) pługów z żelazami sztuk 10, 10) bron żelaznych par 5, 11) chomont z kantarami i lejcami sztuk 16, 12) maszyna w stodole do młócenia zboża kompletna, o sile 4-ch koni, 13) Sieczkarnia do sieczki o 4-ch rzezakach na parę koni.

B. W granicach całych dóbr Rokicie lit. A. B. C. D. E. F. G. zajętych, nowo erygowany został z części dawnych rumunków Powsino miejscowo zwany folwark i wieś Florencja, niemający stałych granic pomiędzy głównym folwarkiem Rokicie, w którym znajdują się następujące zabudowania dworskie.

1. Dom mieszkalny dworski z szachulcu, w w zamek pobudowany, dachem z dranic pokryty, komin murowany z cegły palonej.

2. Stodoła z szachulcu w zamek od wierzchu słomą kryta, a nad okopami dranicami.

3. Szopa i stajnia z szachulcu, w zamek od wierzchu słomą a nad okopami dranicami kryte.

4. Chlewy i kurniki z bali na słupach, słomą kryte.

5. Sklep wymurowany z kamieni i gliny, pokryty słomą.

6. Dwa sklepy do kartofli z bali, ziemią obsypane.

7. Dzwonek mosiężny na słupie, do zwoływania ludzi.

8. Studnia, balami opogródkowana.

Zabudowania na wsi, należące do włościan uwłaszczonych i w części do dworu:

1. Dom z drzewa szachulcu w zamek, komin murowany, słomą kryty, w tym mieszkają uwłaszczeni Jan Ruszkiewicz i Franciszek Zejferd.

2. Dom z gliny w pacę, słomą kryty, komin murowany. w tym mieszkają: Mikołaj Nestachowski, Jakób Zalewski i Jakób Nestachowski, są uwłaszczeni, oprócz tego czwarta izba należy do dworu.

Siedliska dworskie. Siedliska, na których są zabudowania powyżej opisane i podwórze w gruncie klasy II, obejmują około mórg 2 pręt. 150.

Siedliska wiejskie:

Siedliska wiejskie, na których znajdują się budowle uwłaszczonych włościan, w gruncie klasy II, obejmują około prętów 150.

Ogrody włościańskie:

Ogrody dla włościan uwłaszczonych, w gruncie klasy II, wynoszą około morgę 1 prętów 180.

Grunta orne folwarczne:

Grunta orne folwarczne co do ekonomiki gospodarskiej urządzone na płodozmian, w gruncie klasy II, obejmują ogólnej przestrzeni mórg 280.

Łąki: Łąki, w pośrodku gruntów ornych położone, klasy II, obejmują mórg dwadzieścia jeden.

Nieużytki Droga do Ligowa obejmuje rozległości, w gruncie klasy III, mórg 2, ogólna rozległość folwarku, zwanego Florencja, wynosi mórg 307, pręt. 180.

Ludności, oprócz powyżej przy chałupach wymienionej, nie masz żadnej.

Włościanie uwłaszczeni, prsiadając grunta z zabudowaniami, jak wyżej wymieniono, bez żadnych obowiązków dla dworu, a to z zasady Najwyższego manifestu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r.

Na zajętym folwarku Florencja inwentarzy żywych i martwych, oraz sprzętów gospodarskich do gruntów przywiązanych niema żadnych, a jakie się na gruncie tegoż folwarku znaidują, te wedle podanej na gruncie wiadomości, za fundusze żony współdziedzica folwarku nabyte zostały, i mają stanowić jej własność, dla tego też takowe przy zajęciu pominięto.

C. Takoż w granicach dóbr Rokicia znajdują się rumunki, miejscowo zwane Powsino, mające dwie części, z których: pierwsza część położona przy granicy wsi Osieka, w oddzielnym kawałku ziemi, styka się z granicami wsi Osieka i gruntami folwarcznemi Rokicia, przez gospodarzy uwłaszczonych posiadana, na której znajdują się zabudowania gospodarskie: domów z drzewa wystawionych, dachem słomianym krytych, z kominami murowanemi siedm, do tych należy stodół, także z drzewa słomą krytych, siedm.

Grunt orny, do osad czyli rumunków zajętych tejże części w jednym kawałku będący, obejmuje:

a) w siedliskach pod zabudowaniami i w ogrodach, w gruncie klasy III, obejmuje morgę 1 prętów 6.

b) w gruntach ornych, przez tychże włościan posiadanych klasy III, mórg 148, razem mórg 149 prętów 6.

Na osadzie tej ludność jest następująca: 1. Franciszek Falkowski, 2. Kacper Szybkowski, 3. Antoni Bombalicki, 4. Marcin Kopysiński, 5. Łukasz Zarzycki, 6. Franciszek Gudbach, 7. Franciszek Moderski, 8. Marcin Szymański, którzy obecnie będąc uwłaszczeni, żadnych powinności dla zworu nie wykonywają.

Druga część tychże rumunków, czyli osad, Powsino zwanych, także do uwłaszczonych włościan należąca, na której znajdują się zabudowania gospodarskie: domów z drzewa postawionych, słomą krytych, o jednym kominie murowanym sześć, i do tych należy stodół, także z drzewa postawionych, 6, słomą krytych.

Grunt orny, do osad czyli rumunków zajętych tejże części w jednym kawałku będący, obejmuje:

a) W siedliskach pod zabudowaniami i w ogrodach, w grucie klasy III, morgę 1.

b) W gruntach ornych, przez tychże włościan posiadanych, klase III, mórg 148, razem mórg 149.

Na osadzie tej ludność jest następująca: 1. Paweł Wiśniewski, 2. Jan Offa, 3. Antoni Mroczkowski, 4. Tomasz Lipiński, 5. Józef Gabryszewski, 6. Franciszek Gabryszewski, 7. Franciszek Domoracki, rownież jak pierwsi są uwłaszczeni, bez żadnych obowiązków do dworu.

Nadmienia się, że ogrody i grunta, oraz zabudowania w dobrach zajętych Rokicie lit. A. B. C. D. E. F. G. z przyległością Florencja w posiadaniu morgowników, kopjarzy i parobków zostające, w ogólnej przestrzeni zamieszczone zostały jedynie w celu odebrania za takowe, w myśl Najwyższego ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. wynagrodzenia. Jak również nadmienia się i to, że w granicach zajętych dóbr Rokicie lit. A. B. C D. E. F. G. znajdują się grunta orne do probostwa parafji Ligowo, w okręgu Lipnowskim położonej, i w pośrodku gruntów ornych położone, obejmują rozległości około mórg 24, które z pod zajęcia wyłączone zostały.

Ogólna przestrzeń opisanych dóbr wynosi około włók 39, morgów 26, prętów 296 miary nowopolskiej.

Graniczą one na wschód z wsią Ligowem, na południe z Osiekiem, na zachód z Kukowem borami Skempskiemi.

Opłacają zaś podatków rocznie rs. 117 kop. 85, a zakładów, fabryk i zapasów zboża niema w nich żadnych.

Akt zajęcia doręczonym został w dniu 22 Sierpnia (3 Września) r. b. Ludwikowi Siniarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju okręgu Lipnowskiego, Wincentemu Aleksandrowicz, Naczelnikowi powiatu Lipnowskiego, i Marjanowi Podkowskiemu, Wójtowi gminy Osiek.

Wniesienie tego aktu do księgi wieczystej zajętych dóbr Rokicie z przyległościami nastąpiło d. 23 Września (5 Października) r. b., wpisanie zaś do księgi zaaresztowań, w Trybunale tutejszym utrzymywanej, dnia 5 (17) Października t. r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego, w dniu 7 (19) Grudnia 1866 r., o godzinie 10 z rana, poczem druga i trzecia publikacja tychże warunków co dwa tygodnie po sobie idących dopełniać się będą.

Obwieszczenie to wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego, a drugi egzemplarz wydano Ludwikowi Sniechowskiemu, Patronowi, sprzedaż popierającemu.

Płock d. 7 (19) Października 1866 r.

Michał Betlej.

Po odbyciu w dniu 24 Lutego (8 Marca) 1867 r. przygotowawczego przysądzenia dóbr Rokicie lit. A. B. C. D. E. F. G. z przyległościami w okręgu Lipnowskim położone w skutek wyroków stały się własnością Marjana Jezierskiego, zaś Cyprjan Umiński stał się tych dóbr wierzycielem i wyrokiem Trybunału dnia dzisiejszego wydanym tak Cyprjan Umiński z żoną Józefą jako też sukcesorowie Ludwika Sniechowskiego działający przez Karola Strożeckiego Patrona w Płocku zamieszkałego podstawionymi zostali w miejsce Józefa Ostrowskiego do popierania tej subhastacji, a zarazem Trybunał uznał że dobra te niemogą być sprzedane niżej sumy rs. 23654 kop. 88 jako $^2/_3$ części szacunku wiadomego z ostatniego kontraktu kupna sprzedaży pomniejszonego wartością gruntów włościanom oddanych. Termin do stanowczej sprzedaży oznaczony został na dzień 25 Października (6 Listopada) 1873 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału. W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6000 na przygotowawczem przysądzeniu postąpionej.

Płock dnia 13 (25) Września 1873 r.

Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku

J. Piętka.

N. D. 5718. *Rejent Kancelarji w mieście Końsku.*

Ogłasza że w dniu 16 (28) Października 1873 r. o godz. 11 z rana przed podpisanym Rejentem w mieście Końsku odbędzie się in plus licytacja ostatecznego przysądzenia na sprzedaż folwarku Plenna vel Wymysłów w gminie Radoszyce powiecie Końskim położonego. Licytacja zacznie się od sumy rs. 2696 kop. 20. Sprzedaż tę popiera opieka nieletnich Rogujskich.

Licytant złoży Rejentowi vadium rs. 300 w gotowiźnie. Warunki licytacji przejrzane być mogą w kancelarji podpisanego Rejenta.

Grochowski.

N. D. 5726. Prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, jesionowe, bufet, fachy sklepowe, półki, pulpity, znaki blaszane w dniu 20 Września (2 Października) r. b. o godzinie 10 z rana za Żelazną Bramą i w dniu 26 Września (8 Października) r. b. o godzinie 10 z rana na Sewerynowie w Warszawie przez publiczną licytacją sprzedane będą.

K. Zamecznik Komornik.

Дозволено цензурою, w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.